

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENE-
RALE A VANATORILOR DIN ROMANIA

Recunoscută persoană morală prin legea din 1 Maiu 1923

SEDIUL „UNIUNEI”:

STR. SF. IONICA, 6 / BUCURESTI I.

TELEFON 313/47

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923

SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: STR. SF. IONICĂ No. 6 — BUCUREȘTI
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de Onoare:

M. S. REGELE GEORGE AL GRECIEI ȘI A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Președinți de Onoare :

MIHAIL SUTZU și GH. NEDICI

Președinte :

ANTONIU MOCSONYI

Vice-Președinți :

NICOLAE RACOTTA și General I. GÂRLEȘTEANU

Secretar General :

N. COJESCU

Membrii-Consilieri :

C. G. ALEXIANU, Dr. C. ANDRONESCU, Principele GEORGE V. BIBESCU, Prof. Dr. E. BOTEZAT, DINU I. C. BRĂTIANU, AL. G. BUZDUGAN. Principele JEAN CALIMACHI, GRIGORE P. CARP, Dr. E. COSTINESCU, M. DRĂCEA, Prof. ERNEST JUVARA, Prof. DIONISIE LINȚIA (pentru Banat), Colonel A. MICU, General G. G. MANU, N. MANTU, Prof. Dr. N. MEȚIANU, ISTRATE N. MICESCU, Dr. VALER NEGRILĂ (pentru Ardeal), DIMITRIE I. NICULESCU, L. OANEA, M. SC. PHERECHYDE, Dr. I. PHILIPOVICZ, GEORGE A. PLAGINO, IONEL POP, VASILE V. ȘTEFAN, NICOLAE SĂULESCU, GEORGE SCHINA, Maior R. SCHNEIDER-SNYDER, Dr. L. SCUPIEVSCHI, Dr. O. STOICHIȚĂ, Prof. Dr. G. UDRISCHI, Ing. EMIL WITTING.

Censori :

S. BODNĂRESCU, G. A. GOLESCU, M. FLECHTENMACHER, GH. GEORGESCU, A. STĂNESCU

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.

CONTRIBUȚII:

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la „REVISTA VÂNĂTORILOR“

Societățile : plătesc o taxă fixă de afiliere de lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100 înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ de 400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru.

Abonamentul la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ este obligatoriu pentru toți membrii „UNIUNEI“

Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

Correspondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărășite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

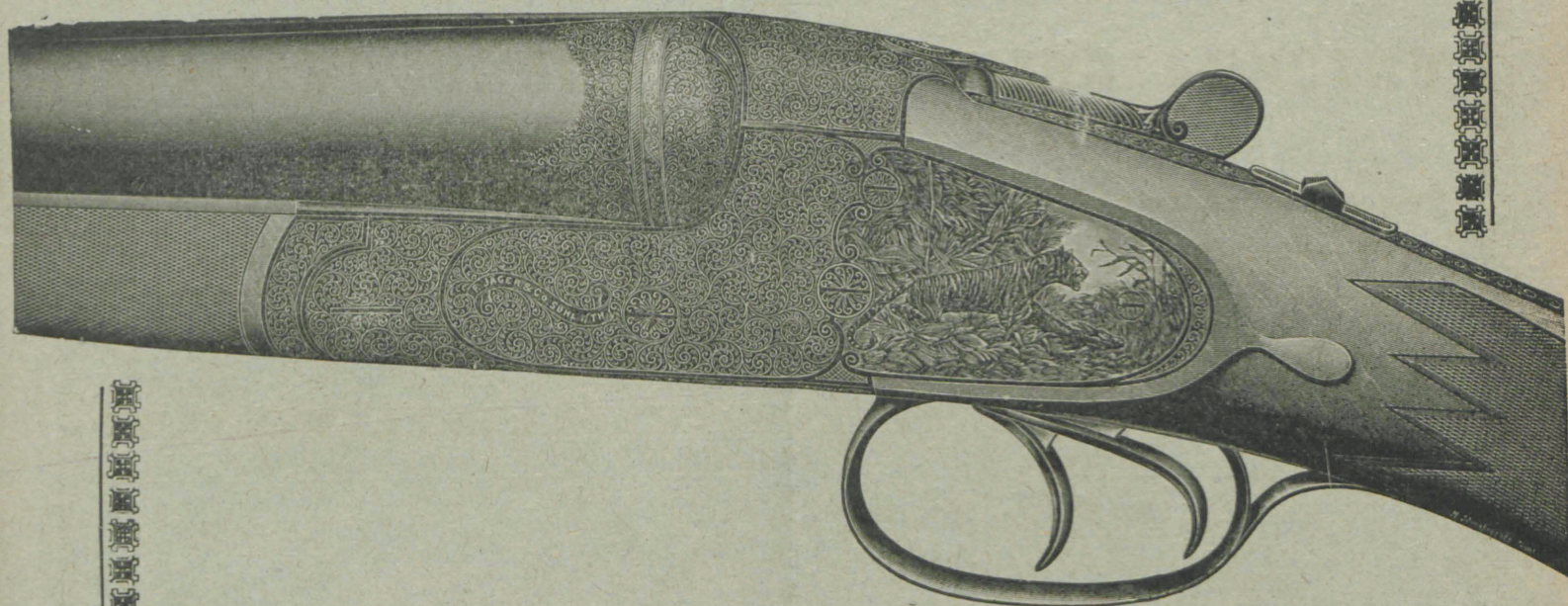
Orele de primire la Uniune : In toate zilele de lucru dela 4—7

Sediul: STR. SF. IONICĂ No. 6 — BUCUREȘTI I.

— TELEFON 313/47 —

A R M E L E
F. JAEGER & Co.

**Sunt neîntrecute ca tir și
soliditate, putând rivaliza
în privința aceasta cu cele
mai scumpe arme engleze**

**Toate armele fabricate de
această casă pentru mem-
brii „UNIUNEI“ sunt cea mai
elocventă reclamă, obținând
fără excepție predicatelor
„exceptional“ și „superior“
la standurile oficiale de in-
cercare din străinătate.**

SPECIALITĂȚI:

**Zăvoarele „Simson-Jaeger“ și „Vertical-Blok“ care rezistă celor mai formi-
dabile presiuni (-) Armarea separată de glonț, patent Jaeger, pentru drillin-
guri (-) Ejectorul infailibil sistem Jaeger (-) Viza patent Jaeger, etc.**

**Ultimul catalog ilustrat și cu prețuri se
trimite membrilor „UNIUNEI“ franco
la cerere, adresată la sediul nostru.**

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

Reuniunea Română a Prăsititorilor de Câini

Sediul : **CLUJ — CALEA VICTORIEI No. 27, Etaj II**

Aduce la cunoștința celor interesați că le stă la dispoziție în orice chestiune Chinologică și Chino-technică. Mijlocește **GRATUIT** cumpărări de câini, dar numai de rasă cu pedigree. Ține registrele matricole oficiale pe toată țara, pentru toate rasele de câini, pedigreeurile emise de noi fiind recunoscute ca sigure oficiale în străinătate.

UNIUNEA CHINOLOGICA CEHOSLOVACA (C. K. U.)

Președinte, Cpt. retr. FELIX WERLIK, BRNO, KESSELSCHMIEDGASSE 1 având contract de reciprocitate cu R. R. P. C. stă la dispoziția membrilor reuniunii în orice chestiune chinologică. A se adresa prin R. R. P. C. Contractul se poate vedea în No. 10 și 11, 1930 al Revistei Vânătorilor. La orice corespondență adresați mărci de răspuns.

„Loc rezervat pentru reclame“

Crescătoria prăsește de 37 de ani cel mai bun material de

Câini germani de aret

Nu există ceva mai bun. Dacă vă trebuie un câine bun pentru orice scop vânătoresc, adresați-vă la:

ED. RINDT, BRUCK a/d Leitha (Austria)

Cumpăr sau schimb deasemenea, contra vânat viu ca: Vidre, Jderi, Nevăstuici, Bufnițe, PUI de Căprioară, Cerbi, Capre negre, precum și coarne puternice de Căprioare și Cerbi.

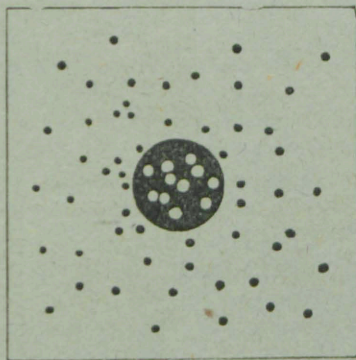
Corespondență: Germană, Engleză, Franceză, Italiană.

FABRICA DE ARME DE VÂNĂTOARE IOHANN SIGOTT

FERLACH — KÄRNTEN — AUSTRIA

Produce și vinde cele mai moderne arme de vânătoare
și anume:

ARME DE VANATOARE ELEGANTE CU DOUĂ ȚEVI DE ALICE CU ȘI FARA
ARME PENTRU TRAGERE LA PORUMBEI (ȘI PERECHI) TOATE
COCOASE
CU UN TIR SUPERIOR

CIBLA

Mărimea 63×63 cm., cu lovitură
trasă din foraj Sigott-Drall-
Rifle la 50 pași cu alice No. 6

Inventatorul și singurul îndreptățit la con-
struirea „forajului Sigott-Drall-Rifle“ cu e-
fect de tir neobișnuit de strâns și o penetrație
mare a alicelor (vezi cibla).

Construiește deasemenea arme mixte, arme
mixte sistem Bock, Drillinguri, arme cu două
țevi de glonț (Express) și carabine cu repe-
țiție în toate calibrele chiar și pentru glonț-
ul de mare viteză 7×65 Brenneke și 8×60
Magnum. Gloanțele acestor cartușe au o
traectorie aproape dreaptă până la peste
300 m. și o eficacitate fulgerătoare asupra
vânatului. Armele pentru aceste cartușe se
pot utiliza în special pentru vânarea cerbi-
lor mari, pentru mistreți și urși.

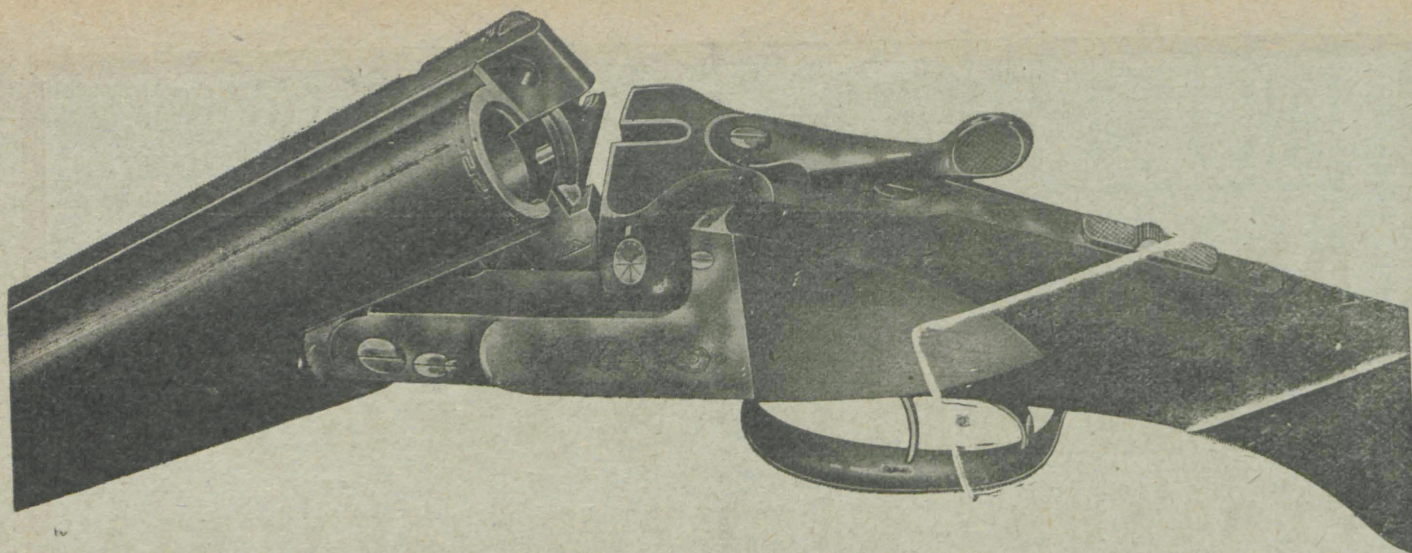
Armele mele sunt sub raportul construcției
precise și solide precum și al calității tiru-
lui, foarte efitine și dau pentru orice armă

o garanție pe cinci ani. Construcțiile mele sunt premiate de multe ori cu medalii de aur.
Mii de scrisori de mulțumire din partea notabilităților și a vânătorilor profesioniști
stau la dispoziția tuturor.

Catalogul bogat ilustrat în care sunt gravate după natură și descrise în amănunt ar-
mele mele. Se trimit la cerere de fabrica mea sau de Uniunea Generală a Vânătorilor
din România, Piața Rosetti, 7, unde se pot vedea și cumpăra.

Glonț Sigott
pentru forajul Si-
gott-Drall-Rifle și
pentru țevi cu fo-
raj choke

Modelul „Astora“

noua armă de vânătoare cu armare automată

System Anson & Deeley!

Tir Superior

Construcție elegantă și maniabilă

Bine echilibrată

Forme frumoase și gravuri pline de gust

Material ales cu îngrijire și controlat în laboratoarele proprii

Precizie în construcție

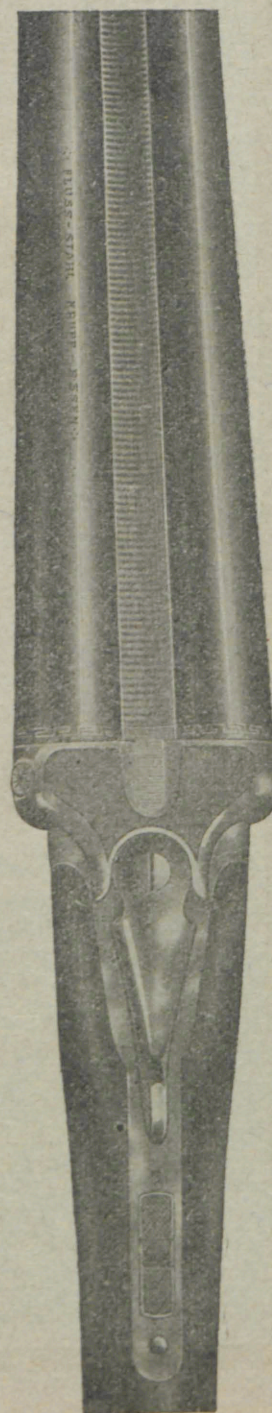
Preț scăzut.

Se poate livra în următoarele modele:

- Armă cu 2 țevi lisse, cal. 12 sau 16;
- Armă mixtă. Țeava de alice, cal. 12 sau 16.
Țeava de Glonț, cal. 8×57 I.R., sau 9,3×72 normal;
- Armă cu 2 țevi lisse, cal. 12 sau 16, având și o a doua pereche de țevi mixte de schimb, cal. 12 sau 16/8×57 I. R., sau 9,3×72 normale.

Imprimarele gratuit

Fabricile de arme SIMSON & CO., SUHL (THÜR) Germania

MEMBRII CONSILIULUI INTERNAȚIONAL CINEGETIC

1. Chevalier van Havre
2. M. Leschevin
3. Sinner-Dupre
4. G. A. Piagino
5. de Bogoude
6. N. Săulescu
7. C-ie d'Adix
8. Brochard
9. Van Tunhoven
10. Corlis
11. Oranjer
12. Pislach

13. Kisborn
14. Baron Gabriel Pronay
15. Comte M. Potoki
16. Fearnley
17. Comte Zamoyski
18. de Smei
19. Comte Pfeil
20. Viconte Terlinden
21. Savidès
22. Zoritchich
23. Ouerin
24. Koprnik

25. S. A. le Duc de Ratibor
26. Lilette
27. Comte Bielski
28. Marinovitsch
29. Villate de Prunes
30. Dremgynski
31. Vicini
32. Comtesse Preskine
33. Vollos
34. Beyro
35. Müller
36. Kiss de Nemesker

37. Borel
38. M-me de Smet
39. Com'esse Potocki
40. M-me Ducrocq
41. Ministre A. Fould
42. Ducrocq president
43. M-me Fearnley
44. M-me Marinovitsch
45. M-me Koprnick
46. Comtesse Esterhazy
47. M-me Kis de Nemesker
48. Comte Esterhazy

CONSILIUL INTERNAȚIONAL CINEGETIC (C. I. C.)

SESIUNEA 2-a

DEZIDERATELE EMISE DE CONSILIU ÎN ȘEDIȚA SA DELA 1 Iunie 1930 LA PARIS
ÎN CHESTIA ARMELOR ȘI MUNIȚIUNILOR DE VÂNĂTOARE :

Să se creeze prin îngrijirea C. I. C. o carte de identitate, care să permită libera trecere peste graniți a armelor de foc obișnuite, întrebuințate exclusiv pentru vânatoare și numai de către proprietarii lor, sau în subsidiar, și pentru cazul că nu va fi admis acest procedeu de către unele state, să se stabilească de acord cu ei, un regim de admisiune temporară, analog cu acela practicat pentru automobile.

Să se ia o măsură unică în toată lumea pentru dimensionarea alicelor de vânatoare, atrăgându-se atențiunea celor interesați asupra înlesnirii ce ar putea prezenta o gradațiune din sfert în sfert de milimetru.

PROTECȚIA VANATULUI MIGRATOR

Vânătoarea sitarului, prepeliței, vânatului de mare, bălți și țărături să nu fie practică decât exclusiv cu arma de foc, excluzându-se cursele, capcanele, lațul, plășile, cleiul, farurile portative și toate celelalte unelte de distrugere oarbă și în masă.

Să înceteze vânătoarea acestora de cum începe nificatiția, în regiunile unde aceasta are loc.

Datele de deschidere și de închidere ale vânătoarei acestor păsări, în diferitele țări, să fie fixate, ținând seamă de avizul comisiunii permanente speciale, numită pentru aceasta de C. I. C.

Pe baza interesului pe care-l prezintă pentru vânătoare convenția internațională din 1902 asupra protecției păsărilor, dar în special art. 8 relativ la pasările de vânat, statele care au semnat această convențiune, să-și dea adeziunea lor, sau cel puțin să introducă în legislația lor dispozițiuni analoage în ce privește pasările-vânat, călătoare.

Pe vapoarele ce întrebuințează țiteiul, să se instaleze aparate care să utilizeze rezidiile acestui produs, împiedicând astfel ca ele să fie aruncate în mare; dar în orice caz aceste aruncări să fie oprite în apele din apropierea coastelor; iar instalațiunile mașinilor încălzite cu păcură la vapoarele în construcție să nu fie autorizate decât dacă sunt prevăzute cu aparate care să împiedice aruncarea oricărui reziduu în mare.

Să nu se facă uz la vânatoarea cu șalupe, decât de îmbarcațiuni mici sportive, întrebuintându-se arme cu care se trage la umăr, excluse fiind tunurile sau armele montate pe afet.

Vânatoarea din avion să fie interzisă.

CONSERVAREA SPECIILOR RARE

Statele să hotărască și să aplice atât în metropolele cât și în coloniile lor, regulamente pentru vânatoarea speciilor rare de vânat spre a împiedeca distrugerea lor definitivă.

PARCURI ȘI REZERVE

Să se creeze în toate statele, parcuri sau teritorii rezerve, în care să fie interzisă orice fel de vânatoare, în scopul de a fi rezervat un loc de refugiu și de producție pentru speciile rare.

Rezervelor care sunt înființate și al căror număr este insuficient — spre pildă rezerva zoologică și botanică dela Camargue, constituită de către Soc. Națională de Acclimatizare în Franța, să nu li se schimbe, fără motiv grav, destinația; în special cum este cazul acestei ultime rezerve, care adăpostește specii prea interesante pentru savanții și artiștii lumii întregi.

REGULAMENTAREA VANATOAREI ÎN ȚĂRILE VECINE

Pentru fiecare fel de vânat, datele de deschidere și de închidere a vânatoarei să fie pe cât posibil, fixate pe zone internaționale, conform cu necesitățile climatice, meteorologice, agricole și a celor care rezultă din fenomenele de reproducție, spre a evita prin existența granițelor și deosebirilor de regulamente, braconajul.

DOCUMENTARI

Prin îngrijirea C. I. C. să fie redactat pentru fiecare țară de către membrii consiliului care o reprezintă, un expozeu asupra legislației lor cinegetice, întocmit conform planului propus de d. Leschevin, în raportul său din Șed. 2-a a C. I. C.

În interesul cercetărilor științifice și juridice ale vânătorilor, se vor face eforturi pentru a grupa și a reuni colecțiile documentare, atunci când Societăți sau organizații constituie cu garanții de stabilitate ar poseda elemente fracționate.

NUMIREA UNEI COMISIUNI PERMANENTE

C. I. C. va alege din sânul ei o comisiune permanentă, însărcinată să studieze măsurile care ar putea fi recomandate fiecărui Stat, în scopul de a asigura executarea dezideratelor relative la vânarea situarului, a prepeliței, a păsărilor de țârmuri, de bălți și de mare, dar în special datele de deschidere și închidere a vânatoarei, care se vor fixa ținând seamă de circumstanțele climatice și meteorologice.

Această comisiune se va înarma în scopul acesta cu toate datele necesare, va asculta toate persoanele competente, sub titlu consultativ și va corespunde — dacă e cazul — cu guvernele, prin intermediul secretariatului general al consiliului, care va putea cere concursul membrilor din consiliu aparținând națiunii care interesează.

Comisiunea va organiza lucrări și deliberări și va raporta consiliului în următoarea lui sesiune, rezultatul.

Membrii numiți în comisiune:

Domnii : Ducrocq, Președintele C. I. C., Ghigi (Italia), contele Hartig (Austria), Kiss de Nemesker (Ungaria), Leschevin (Belgia), Lilette (Franța), Müller Tesch (Ducatul de Luxemburg), Săulescu (România), Savides (Grecia), Schoenichen (Germania), Zoritschitsch (Jugoslavia) și Contele de Adix, secretarul general al C. I. C.

Comisiunea va putea să-și asocieze și alți membrii din consiliu.

REPRODUCEM RAPORTUL DELEGAȚIEI ROMÂNE

ASUPRA PROTECȚIEI PREPELIȚEI

Printre chestiunile puse la ordinea de zi a Consiliului Internațional de vânatoare figurează și ocrotirea păsărilor migratorii.

Printre aceste păsări migratorii nu trebuie uitat că figurează și prepelița, pentru protecția căreia cu regret constatăm că nu s'a ridicat nici o voce autorizată, deși merită o atențiune deosebită.

Ne permitem a atrage atențiunea Onoratului Consiliu Internațional asupra acestei chestiuni.

În adevăr, prepelița (*Coturnix Coturnix*) este o pasăre migratorie care în fiecare an are două mișcări de migrație:

Cunoaștem cu oarecare precizie modul cum decurge acest pasaj în Estul Europei după rezultatele obținute prin inelare. Aceasta însă este o chestiune care privește în primul loc pe ornitologi.

Ceace interesează însă, din punct de vedere vânătorec sunt vicisitudinile la care această sărmană pasăre de pasaj este supusă în tot cursul voiajului său, vicisitudini cari aduc în fiecare an o scădere importantă a pasajului.

În adevăr, în România prepelița începe să sosească din Sud în luna Aprilie, sosirea continuând până în luna Mai. — O parte rămâne în Țară iar altă parte continuă drumul spre Nord-Est, în Rusia de Sud și Polonia.

Ele nidifică în țară, unde sunt ocrotite în toată perioadă de nidificație adică până la 15 August, când are loc deschiderea pentru acest vânat.

Către finele lunii August începe să sosească în România din Nord-Est, o parte din prepelițele mature și cele ajunse la maturitate din Sudul Rusiei și Poloniei, făcând o etapă de circa o lună în câmpiile României, unde se îngrașă și se prepară pentru marele voiaj către Sud, — voiaj în care decimarea acestui vânat întrece cu mult pierderile suferite de celălalt vânat migratoriu.

În adevăr, pe când în România, în conformitate cu art. 27 din Legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânatoarei, vânatoarea este permisă numai cu pușca, fiind oprită vânatoarea cu plăși, lațuri, etc., în Sud-Estul Europei, îndată ce prepelițele încep pasajul, plășile și toate mijloacele existente de prindere intră în funcțiune făcând adevărate hecatombe. — Milioane de prepelițe sunt prinse de malurile Bosforului a Mării Egee și în Grecia de Sud, ultima etapă pe Continent, unde prepelițele se grămădesc înainte de a face trecerea mării pentru a merge în Egipt sau Asia Mică.

Aceasta este prima etapă de distrugere a acestui vânat cu ocaziunea trecerii peste mare care este urmată de o a doua care dacă nu este datorită forțelor omenești, totuși intervenția omului ar putea ușura nenorocirile acestei sărmâne păsări.

Aceste împrejurări cari distrug în masă prepelițele în trecerea lor peste mare sunt:

1. Schimbarea bruscă a vântului în trecerea lor peste Mare, vântul contrar având de rezultat obosirea acestei

pasări și căderea ei în Mare, unde se înecă, sau năvălirea lor pe puntea vapoarelor întâlnite în cale unde mâna omenească intervine prinzându-le.

2. Prin lovirea de faruri la plecare și la sosirea lor pe Coastele Asiei Mici și ale Egiptului, le așteaptă alte nenorociri căci, plășile, farurile electrice, etc. intră din nou în funcțiune prinzând în masă aceste pasări obosite și extenuate de un voiaj greu și obositor. — Sunt cunoscute pe piețele orașelor occidentale transporturile de sute de mii de prepelițe vii ce sosesc din aceste regiuni, slabe și obosite, fără nici o valoare pentru cunoscători din punct de vedere gastronomic, transporturi cari reprezintă rezultatul acestui sistem sălbatic de distrugere.

Dacă nu se vor lua măsuri din timp pentru protecția acestei pasări nu este departe timpul când ea se va împuțina în așa măsură în cât nu va mai fi decât un vânat rar și poate chiar va dispărea. — Dacă a rezistat până azi se datorește faptului că este extrem de prolifică și legislației țărilor cari le ocrotesc în perioada de reproducție și nu le vânează decât cu pușca. —

Membrii delegației române din Consiliul Internațional al Vânătoarei sunt de părere că este cazul a se lua măsuri cu caracter Internațional pentru ocrotirea acestei pasări și își iau permisiunea a propune următoarele deziderate :

I. A se introduce în legislațiile țărilor Europene și a țărilor din nordul Africei și Asia Mică principiul deja admis în numele țării printre care se înnumără și România că vânătoarea nu este permisă decât cu pușca prohibindu-se întrebuințarea plășilor, lațurilor, farurilor electrice etc.

II. A se lua măsuri legislative în marginea posibilității în sensul ca comandantii vapoarelor să nu mai permită distrugerea prepelițelor ce se lasă pe vapoare în timpul pasajului în larg, lăsându-le posibilitatea a-și relua sborul după câteva ore de odihnă.

III. In privința farurilor măsurile preconizate pentru celelalte soiuri de pasări migratorii, vor folosi și prepeliței.

IV. A se introduce în legislațiile țărilor, în care o epocă de interdicere a vânătolui prepeliței nu există, o asemenea epocă corespunzătoare epocii de reproducție.

Nu am privit în acest raport de cât migrația prepelițelor din Estul Europei, dar socotim că aceleași fapte se petrec și în țările occidentale, iar rezultatul este cunoscut de toți vânătorii din Franța, Italia, Belgia, Spania, unde numărul lor a scăzut în mod îngrijitor datorită aceluiași fapt și pentru care credem că se impun aceleași măsuri.

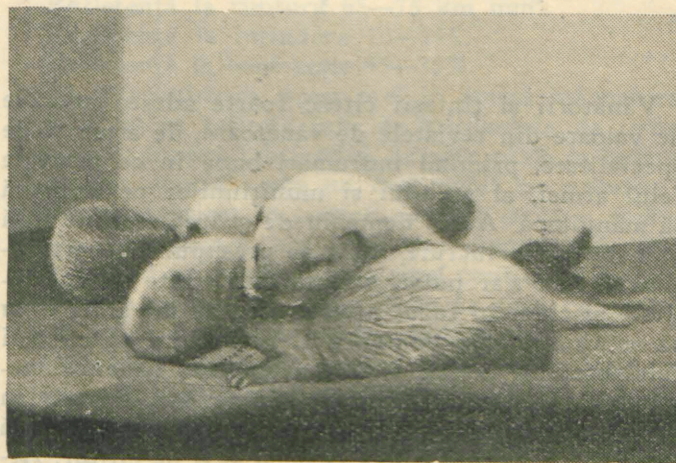
INTÂMPLARE CU DIHORI

de Maior C. ROSETTI-BĂLĂNESCU

Nota de față intră în cadrul acelor mici însemnări risipite de vânători, mai cu seamă prin paginile revistelor străine, frânturi de contribuții ajutând la o cunoaștere mai amănunțită a vreunui aspect sau altul din firea ființelor ce ne înconjoară. Aci e vorba de dihor — și întâmplarea e simplă. Luminează doar un sentiment primar, elementar: dragostea mamei pentru pui. Dacă la un enunț atât de banal strâmbă cineva din nas, poftescă domnia-sa să arunce câteodată o privire prin ziare, la rubrica faptelor diverse: va vedea că ceea ce se numește în stilul gazetăresc „mamele denaturate” au ajuns, în civilizata societate a omului, în adevăr... un simplu fapt divers. Civilizatul om ar avea câteodată de câștigat căutând să ajungă la *înălțimea* sălbătăciunii din pădure. Și egalarea n'ar fi întotdeauna ușoară. Mă gândesc la puterea și mândrierea minunată a fiarei, la desăvârșirea auzului, văzului și mirosului, la acea uimitoare doză de atenție atât de prelungă și îndreptată asupra aceluiaș lucru, la acea tenacitate neînfrântă pentru cucerirea lucrului de folos, mă gândesc la curajul atât de simplu în luptă, la tăta bun simț pentru despărțirea a ceea ce e util masei și ceea ce e păgubitor, la atâta îndurare fizică, mă gândesc la atât de desăvârșitul dispreț pentru opinia publică — fiarei lipsindu-i ipocritul convenționalism omenesc... Nu, n'ar fi ușor să egalăm sălbătăciunea. Evident, omul este un dobitoc inteligent, e Inteligența — sau cel puțin așa se spune, deși Renan pretindea că singură prostia omenească e în stare să dea o idee despre *infinit*... Dar să tai firul gândului și să mă întorc la dihorii cu întâmplarea.

Întâmplarea se petrece la începutul lunii Iunie. In casa amicalui meu Sașa J., larmă și alarmă. De la o vreme, cu o regularitate și o repeziciune grozavă, rând pe rând și de jur împrejur, sunt misterios mă-

celărite toate orăteniile de prin ogrăzi. Gândul secătuirii desăvârșite a tot ce este pui, boboc, cloșcă și găină, îmbracă forme dramatice în rândul gospodinelor casei. Situația e considerată ca extrem de gravă. Familia se constituie în consiliu de război. Se stabilește precis: nu sunt de vină nici câinii, nici pisicile, nici bănuții șobolani. Consiliul de război hotărăște că trebuie să fie dihori (prin partea locului sunt destul de numeroși). Se decide o descindere și o perchiție amănunțită prin toate locurile și ungherele. Și în adevăr: într'un șopron lung, care la un capăt e grajd și în tot restul un încurcat depozit de furaj, lemne, crăci și coceni vechi claie peste grămadă, se

Pui de dihor

descopere sub un maldăr încălțit de crăci, un „cuib” de dihori. Consiliul de război avusese dreptate.

În cuib sunt 6 pui nu de mult născuți, încă orbi. Sunt luați acești pui și așezați într'o lădiță de lemn fără capac — operație care va servi consiliului de răz-

boi pentru machiavelicele sale intențiuni. În adevăr, planul de acțiune, pe scurt este următorul: se vor lua puii în cutia lor de lemn, se vor așeza în șopron la loc potrivit, iar unul din bărbați (membru în consiliu) va sta la pândă, cu pușca în mână, gata de tras la ivirea părinților-dihori atrași de neîntreruptul scheunat al puilor. Zis și făcut. Pe la ceasul 6 după amiază, pândă începe. Afară e lumină, dar ușa închisă și în lungul șopronului nu mai răsbește decât o vagă abureală de zăuă. Lungă așteptare. Nîmic mltă vreme. Dar la un moment, atenția pândarului e atrasă de un foșnet foarte lămurit printre cocenii uscați. Atenția pândarului se încordează într'acolo, cam în piez. Foșnetul se afirmă: neîndoios „e ceva“ acolo. Dar de văzut, nimic. Un timp destul de lung acelaș fâșâit, în aceeaș loc, concentrează atenția pândarului, când, deodată, neted, un sgomot de isbitură vine chiar de la cutia cu puii. Pândarul se întoarce ca ars și ghicește o umbră care se strecoară ca o apă. Grăbit, îi îndeasă un foc de pușcă, se repede apoi la ușă, o dă în lături și năvălește lumina. Și atunci, într'o clipită, vede un dihor care iese de sub lemne, intră în cutie și redispăre cu un pui în gură... Pândarul nostru se repede la cutie. Tablou: E GOALA... Se crucește pândarul „și mult se mînunează și nici nu-i vine-a crede“ — vorba poetului... Acum, dacă vreți, să ne oprim puțin și să recapitulăm faptele așa cum s'au petrecut. În coceni, în altă direcție decât a cutiei, foșnește mereu ceva — probabil bărbatul dihor. Atenția pândarului e țintită într'acolo. În acelaș timp femela opera: sub nasul pândarului, ca o umbră, de 5 ori a venit, a intrat în cutie, a scos câte un pui și l-a cărat la adăpost. La a 5-a călătorie face sgomot, își atrage un foc de pușcă și totuși, pe lumină, se întoarce, intră în cutie, ia un pui și fuge. Era ultimul. Câștigase.

Dar întâmplarea nu s'a sfârșit. Pândarul necăjit și furios, mai cu seamă că-i rămăsese un foc netras, se întoarce. Pândise un ceas și jumătate. Consiliul de război, reconvocat în grabă, îl critică vehement și hotărăște o nouă perchiziție și o nouă expediție. Perchiziția în șopron dă repede peste puii ascunși. Sunt

din nou puși în lădița lor de lemn, și lădița din nou în șopron. Dar de data aceasta snut 3 pândari, în cap cu amicul meu Sașa, toți armați cum se cuvine în atari grave și decisive împrejurări. Acum e seară, pe la 8 și jumătate. Tăcere. Așteptare. Așteptare lungă. Trece un ceas, trec două. Amicul meu Sașa schimbă când pe un picior, când pe altul greutatea celor cam o sută de kilograme ce poartă cu surăzătoare ușurință. Mai trece un ceas. Vor mai putea trece încă multe, ar putea crede cineva, zadarnic. Nu. Mama-dihor nu și-a regăsit puii în cuiș. Ii aude desigur în cutie, aproape. Orice ar fi, îi va salva — sau va muri. A murit. Când, într'un târziu, crezând poate paza oamenilor slăbită, a încercat din nou să se furișeze spre cutie, a fost zărită. Un foc — amicul meu Sașa e trăgător dibaciu — și încărcătura rămasă strânsă-glonț i-a despărțit aproape capul de trup. De data aceasta câștigase omul. Tata-dihor n'a mai apărut. Dar biata mamă... Așa dar, de două ori i s'au luat puii, de două ori a venit să-i scape. A furat prima oară puii de sub nasul omului, poate în colaborare cu tata-dihor. A scăpat ultimul pui pe lumină, după formidabila buhuitură a puștei și vâjâitul alicelor ce o căutau. A reînceput opera de salvare a doua oară, cu aceeaș dragoste, cu aceeaș tenacitate dârjă, cu acelaș dispreț de primejdie unit cu dibăcie și sânge-rece — sălbătăciune înfruntându-și groaza de om, dar măsurându-se cu el...

Aceasta e întâmplarea. Acum orăteniile trăesc în liniște, stupide, prizoniere și fericite. Mama-dihor a murit învățându-ne ceva despre ea și neamul ei de sălbătăciune stricătoare. Și fiind vestit despre minunata întâmplare, m'am repezit și eu pe teatrul de operațiuni, armat... cu aparatul fotografic. După destulă trudă pricinuită de veșnica viermuială și neastâmpărata orbăcăială a puilor, am reușit să prind două clișee. Public unul odată cu aceste însemnări. Dacă se va reuși o reproducere acceptabilă, se va putea vedea espectul, probabil destul de ignorat de mulți, a mișcilor dihanii cari înghițite de tragedia întâlnirei lor cu omul, se odihnesc și ele azi în lumea dreptilor — de va fi fiind.

OȚELUL PENTRU ȚEVI

de Maior SCHNEIDER-SNYDER

Vânătorii și țintașii citesc foarte adesea articole de valoare din revistele de vânătoare, de arme și de specialitate, primind îndrumări bune în ce privește felul armei, al oțelului și munițiilor ce urmează să mînuiască. Acest domeniu de știință conține însă atât de multe lucruri, încât se presupune pentru cititorul care s'ar putea orienta cunoștințe de specialitate și chiar în cazul acesta, cred că tot ar fi greu să se lămurească. Pentru a fi în măsură să cunoști felul oțelului țevilor trebuie să cunoști temeinic metalurgia. În seria de articole din reviste, lipsește în genere sistematizarea cunoștințelor, care ar putea să lămurească complect dela A până la Z pe cititor. Articolele sunt în majoritate numai fracțiuni, întocmai cum s'ar înfățișa o piatră dintr'un mozaic, lipsind cititorului cunoștințele complementare pentru a înțelege în mod absolut. În rândurile ce vor urma, doresc să dau cititorilor noștri o idee generală și pe cât posibil, explicită, despre diferitele feluri de oțel pentru țevi dar în special despre acelea ale fabricii

Böhler. Deși voi încerca să fiu pe înțelesul tuturor, nu voi putea evita denumirile tehnice, iar pentru a fi înțeles de toți, recomand broșura „Rezistența și siguranța oțelului modern de construcții, lămuriri elementare și aprecierea lor“, de Fritz Zimmerle. (Extras din revista „Kugel und Schrot“ = glonț și alică comunicate de Institutul de încercare pentru arme de foc portative din Berlin Wannsee) conținând principii sistematice pentru îmbogățirea cunoștințelor.

Oțelul fabricat pentru țevile armelor de foc portative, este fabricat de firma Bohler în special pentru armele de vânătoare, de trei calități și anume: oțel Blütz, Special și Antinit.

În cursul carierei mele de ofițer, în special în calitate de profesor de balistică și arme de foc portative, am putut constata în amănunt atât la arme cât și la mitraliere, oțelul de țevi Böhler, astfel încât a fost o urmare logică să prefer oțelul Böhler și la armele mele de vânătoare. Îl apreciez atât la acele

cu glonț cât și la cele de alice, ceea ce nu însemnează deloc, că vreau să depreciez cu vreun cuvânt cel puțin, fabricatele altor uzine. Aceasta pentru o mai bună înțelegere a chestiunii. Doresc să mai adaug pe baza încercărilor de tir ale armatei, că un vânător nu-și poate toci țeava de glonț fabricată din oțel nobil, iar precizia de tir niciodată nu va fi în defect din cauza tirului, ci numai din pricina curățirii nepricepute a țevei. Motivul este că un vânător nu va trage niciodată gloanțele din țeava ghintuită, în cât să poată toci țeava. Tot astfel este și cu țevile de alice, fie că ele sunt construite din oțel Blitz, special sau antinit. Oțelul de calitate Blitz corespunde fără discuție tuturor cerințelor și are toate proprietățile pentru a fi întrebuințat în mod curent, având avantajul unui preț scăzut. Calitatea de oțel „special“ este în uz pentru arme care se întrebuințează mult, pentru munițiuni cu presiuni mari (cartușe pentru tir de razanță, arme de tir la porumbei).

Aș vrea să accentuez că oțelurile special și antinit întrec chiar oțelurile de arme superioare englezești și americane.

Condițiunile, pe care industria de arme le pune, pentru oțelul țevilor de arme sunt atât de variate, în cât este ușor explicabil că în cursul anilor s'au dezvoltat un număr de mărci pentru oțeluri, care să îndeplinească toate proprietățile unui oțel excelent pentru țevi. Este delà sine înteles, că pentru o carabină, trebuie să fie cerințe mai mari în ce privește calitatea materialului, decât la o armă de alice. Nu putem ține seama numai de materialul de construcție al țevei, când alegem oțelul, ci trebuie să ținem seamă și de felul de fabricație, de mijloacele care stau la dispoziția fabricantului de arme, ba este de o importanță capitlă, și prețul, toate aceste norme fixează alegerea calității oțelului pentru țevi.

Dacă despățim și clasificăm astfel oțelurile de arme, înainte de alege, trebuie să pretindem și calități comune care să justifice întrebuințarea termenului de „oțel pentru țevi“.

Orice oțel pentru țevi, care este o componentă a armei superioare, trebuie să fie oțel nobil, indiferent dacă a fost fabricat în cuptorul Martin, sau în cel electric.

Noțiunea de oțel nobil, cuprinde delà început în ea ideea de omogenitate a materialului, lipsa de bășicuțe de aer în structura lui, lipsa amestecului de sgură. Iar elementele considerate ca dăunătoare, ca Phosphorul și sulful să nu reprezinte de cât un procent foarte scăzut, considerat ca nedăunător.

Aceste cerințe, care, după cum am spus, sunt cuprinse în noțiunea de oțel nobil, nu pot fi obținute, decât dacă la topirea oțelului avem un material curat și dacă cuptoarele în care se fabrică oțelul nu servesc numai la topire ci au instalațiuni care să poată produce în ele un procedeu metalurgic și care să fie cunoscut cu precizie în orice moment, în urma unei metode determinate.

Pentru a face posibil aceasta, se cere multă pricepere din partea inginerilor și a lucrătorilor, la care se adaugă imboldul tradițiunii de producție a materialului de calitate superioară, astfel cum se evidențiază chiar în cea mai mică uzină care produce oțel nobil.

Compoziția oțelului pentru țevi trebuie astfel aleasă, încât calitățile de soliditate, rezistență și posibilitate de prelucrare să fie întrunite. Prelucrarea ulterioară a oțelului nu se poate face decât cu o atenție, grije, precizie și cu un control continuu, pentru a produce un material în adevăr fără cusur. Pen-

tru a scoate maximum de proprietăți calitative dintr'un oțel de o combinație corespunzătoare, se cere o îmbunătățire. Prin această îmbunătățire se obține cea mai perfectă posibilă omogenitate a structurii. Procedeu de îmbunătățire constă în răcirea bruscă dela o temperatură ridicată; întărirea și apoi încălzirea la roșu închis (călire și revenire). În general se forțează prin răcire bruscă, un corp care are proprietatea de cristalizare, să formeze un strat de cristale fine. O nouă cristalizare se poate obține când un corp, sau în cazul nostru, când un metal este adus în stare de fuziune, apoi imediat este adus în stare solidă, sau dacă îl aducem chiar în stare solidă dela o formă de cristalizare în alta. La oțel, care fiind în stare solidă, cristalizează sub două sisteme care sunt aceleași la diferite temperaturi, se poate totuși obține printr'un anume procedeu fix de întrebuințare a căldurii, o modificare a sistemului de cristalizare.

Oțelurile pentru țevi de arme au 2 componente: Ferritul, adică fer curat și Perlitul, care conține 0,9% carbon și o combinație de Fer și Zementit (carbide cu 6,67% carbon). Prin încălzire la temperaturi, conform combinației oțelului, dela 800—860° C., se formează o separare solidă a corpurilor componente eterogene, și anume Austenitul care se transformă prin călire cu apă sau ulei în Martensit. Martensitul este un corp component foarte dur în care ferul și carbonul sunt răspândite foarte fin. Prin reîncălzire la 50—620° C., Martensitul pierde duritatea, se formează din nou Perlit și Ferrit însă răspândit atât de fin, încât nu se poate recunoaște decât la o mărime excepțională sub microscop.

După examinarea tuturor punctelor de vedere în ce privește oțelul pentru țevile armelor, să examinăm mai deaproape caracteristicile tipice ale celor trei calități de oțeluri pentru țevi Böhler, denumite cu marca „Blitz“, „Böhler special“ și „Böhler Antinit“.

Böhler Blitz, este un oțel superior necombinat, fabricat în cuptoare Martin, care se întrebuințează în general pentru țevi cu cerințe balistice mai mici. O îmbunătățire a calității este posibilă, însă nu se face în genere. Din cauza aceasta calitățile fizice sunt mai scăzute decât oțelurile nobile îmbunătățite și au deci aproximativ:

Limita de elasticitate 40—50 km. mm²

Rezistență la rupătură 65—75 km mm².

Rezistență la întindere 10—14%.

Rezistență la contracție 45—35%.

La întrebuințare, acest oțel în starea lui naturală solidă, nu se resimte față de influențele de temperatură în timpul fabricației, ca spre pildă la brazură.

Böhler special, este un oțel nobil cu amestec de wolfram, fabricat în cuptor electric și care, față de oțelul necombinat, are avantajul răspândirii sigure prezentând uniformitatea la tirul continuu. Se întrebuințează totdeauna acolo unde se cere ca o țeavă să reziste la cel mai mare randament.

Calitățile fizice ale acestui oțel îmbunătățit, așa cum se întrebuințează totdeauna, sunt:

Limita de elasticitate 55—65 km. mm².

Rezistența la rupătură 75—85 km. mm².

Rezistența la întindere 14—12%.

Rezistența la contracție 55—45%.

Procedeu de îmbunătățire la care este supus acest oțel, îi dă o structură regulată, care prin combinarea wolframului o influențează în bine. Nu este bine să întrebuințăm schimbările de temperatură la prelucrarea țevilor de oțel îmbunătățit, deoarece își pierd valorile fizice.

Legătura între țevi pentru a construi arme cu 2

țevi sau drillinguri, se face mai bine prin sudură la rece.

Böhler Antinit este calitatea culminantă de oțel, care numără în componentele sale cantități de nichel, aliajul principal cu adăugiri de wolfram. Prin această combinație, care s'a făcut pe baza unor experiențe de 20 de ani, făcute cu succes de către fabrica Böhler, acest oțel câștigă proprietăți care pe lângă excelențele sale valori fizice este indicat în deosebi pentru arme speciale. El are proprietatea de a rezista foarte bine la coroziuni, la gazele fierbinți provenite din explozii, chiar și la temperaturi înalte, în timp ce rezistă de așa manieră la încălzire, în cât apare cu cea mai mare siguranță, exclusă spargerea țevei.

Rezistența la rugină și coroziune în unire cu caracterul de soliditate al materialului au adus renumele acestui oțel în lumea vânătoarească.

Fabricarea acestui oțel în cuptoare electrice, exclude impuritățile. Suma proprietăților dăunătoare reprezentate prin Ph. și Sulf se ridică la maximum 0,04%.

Prin procedeul de îmbunătățire a oțelului se pot obține următoarele valori fizice:

Limita de elasticitate 70—80 kg. mm².

Rezistența la ruptură 85—95 „ „

Rezistența la întindere 60—70%.

Rezistența la contracție 16—13%.

La 600° C., aceste valori arată o scădere. Sunt însă

după cum arată următoarele date, încă extraordinar de mari:

Limita de elasticitate 45 kg. mm².

Rezistența de ruptură 60 kg. mm².

Rezistența la întindere 25%.

Rezistența la contracție 70—80%.

Aceste date arată lămurit rezistența la căldură care este câștigată în mare măsură și fiind în legătură și cu rezistența la presiuni, justifică prețul poate cam ridicat la calitatea acestui oțel.

Din datele arătate mai sus, rezultă că vânătorul poate alege fără discuție pentru arma sa de toate zilele oțelul Blitz. Dacă este vorba de o armă pentru glonț cu mare viteză sau de o armă pentru tir la porumbel, atunci să se aleagă oțelul special care e mai scump. Dacă se pune preț pe evitarea ruginei, atunci se va lua în considerație oțelul Antinit.

Siguranța contra ruginei, nu trebuie s'o înțelegem așa încât să nu mai curățim de fel arma, de oarece reziduiile de clorură de potasiu ale capsei, oxidază oțelul cel mai bun de țevi și rămășițele de aramă sau nichel ale cămășei glonțului, care se adună în ghinturile țevei sunt deasemeni de dezavantajul justei țevi tirului.

Ambele se pot curăța eficace prin mijloace chimice. (Vigintinul Halger și Denichelizatorul autorului, fabricat în laboratorul de chimie al d-rului Türk din Brașov).

SPECII NOUI IN AVIFAUNA ROMÂNIEI

de Dr. R. I. CĂLINESCU

Făcând anul trecut, în această revistă (XI, 1930, 7, p. 112), o scurtă dare de seamă asupra lucrării d-lui D. Linția: *Proiect pentru stabilizarea nomenclaturii ornitologice române* (Cluj, 1930, p. 270—298), spuneam între altele că „nu este exclus ca timpul să mai adauge câteva specii la lista d-sale“.

Azi suntem în măsură să adăugăm la catalogul d-sale de 347 specii, în parte după bibliografie, în același ordine sistematică a lui E. Hartert (Berlin, 1910—23) și cu nomenclatura aceluiași, următoarele 16 specii și subspecii sigure:

1) *Corvus corone* L. (Madarasy, 1899—1903, p. 460), probabil atât sub forma tipică (Ardeal) cât și sp. *orientalis* Eversm. (Muntenia, după exemplarele comunicate verbal de I. Cătuneanu), această din urmă subspecie mai puțin sigură.

2) *Coloeus monedula spermologus* (Vieill.). Ardeal, (Madarasy, id. p. 461; forma tipică numai în Norvegia).

3) *Emberiga melanocephala* Scop., Insula Șerpilor (R. Drost, Berlin, 1930, p. 19 și 22).

4) *Alanda arvensis arvensis* L., id. p. 19 și 23.

5) *Lanius senator senator* L., id. p. 19 și 24.

6) *Philoscopus trochilus eversmanni* (Bp.), id. p. 19 și 25.

7) *Hirundo daurica rufula* Temm., id. p. 19 și 29.

8) *Bubulcus ibis, ibis* (L.), 1 ♀ (etichetată *Ardea ibis* L.), împușcată în com. Saltava, Jud. Ialomița, la 28.VII.1911, donată de R. Dombrovski, Muzeului de Istorie naturală din București, și necitată în lucrare (1912); alte exemplare s'au împușcat în țară de către Hodek, Kabermatten (Corabia), C. A. V. Popescu (a se vedea C. Rosetti-Bălănescu, Rev. Vânător., X, 1929, 12, p. 199 și S. Paskovski, id. XI, 1930, 3,

9) *Branta ruficollis* (Pall.), ♂ împușcat în Aprilie 1910, pe Dunăre, în apropiere de Călărăși, de Enăchescu-Muscel; 1 ♀ împușcată la 28 Oct. 1927, lângă Malcoci-Tulcea, de un țăran, exemplar care a trecut în posesia d-rului Rettig și apoi contelui Cornis; 1 ♂ împușcat la 25 Nov. 1928, la Dreispitzwald, lângă Sibiu, de A. Stube, aflându-se în posesia Muzeului de Istorie naturală din Sibiu; tot în Nov. 1928 se împușcă alte exemplare la Fetești, din care 1 trece în posesia Muzeului de Istorie Naturală din București.

În Nov. 1929, se împușcă pe Dunăre, lângă Silistra, 1 ♀, de către d. Slava-București, care exemplar se află la d. Enăchescu-Muscel (a se vedea: Leon V. Proca, Rev. Vânător., X, 1929, 1, p. 14; Alfred Kamner, Verh. n. Mitteil. d. Siebeub. Ver. f. Naturwiss., Sibiu, 1929, (30, p. 145; C. Moțaș, Rev. Adamachi, XVII, 1931, 1, p. 38; Silvia Spiess, Rev. Vânător., XII, 1931, 3, pp. 39—40).

10) *Phalacrocorax aristoteli tsmaresti* (Payr.), Insula Șerpilor (R. Drost, p. 20 și 37).

11) *Hoplopterus spinosus* (L.), Malul Mării Negre, în Basiarabia (Bogdanov, Petersburg, 1884, p. 67).

12) *Arenaria interpres interpres* (L.), Insula Șerpilor, Drost, p. 20 și 34.

13) *Porphyrio poliocephalus seistanicus* Sar. & Härms (= P. veterum Gm.), Delta Dunării și Limanul Nistrului (Bogdanov, p. 58).

14) *Phalacrocorax colchicus decollatus* Swinh.; colonizat în parcurile de vânătoare ca de altfel și forma tipică.

15) *Ph. C. torquatus* Gm., idem.

16) *Ph. versicolor versicolor*, Vieill., idem.

IDENTIFICAREA PASĂRILOR NOASTRE DE APĂ

(Urmare)

(TABELELE FINALE)

de Maior C. ROSETTI-BĂLĂNESCU

Incepe cu acest număr al Revistei publicarea seriei de „Tabele finale“, cari vor permite amatorului să ducă la sfârșit identificarea pasărilor a căror gen sau familie i-au fost indicate de Tabelul sintetic.

Este, cred, puțin de spus reletiv la modul de întrebuințare al acestor Tabele. Simpla lor examinare va fi suficientă, pentru orice om de înțelegere normală, ca să le deslușească. Ele ne dau elementele necesare ca să degajăm caracteristici ce ne vor permite despărțirea speciilor una de alta. Forma tabelelor sub cari sunt redate aceste caracteristici nu e întotdeauna identică. Când diferențierea între pasări este mai simplă, tabelele indică simplu părțile din trupul pasărei unde e de căutat caracteristica. Când diferențierea este mai grea sunt și tabelele mai complexe și proced prin eliminări, printr'un sistem de acolade, cari din caracteristici în caracteristici, ne duc sigure la identificarea finală. Pentru unele grupuri de pasări de o întâlnire curentă dar coprinzând multe specii mai delicat de diferențiat, am dublat tabelul respectiv printr'un Tabel «bis», prezentat într'o formă și aranjare diferită, pentru ca amatorul, în caz de ezitare, să se poată controla pe două căi.

Am adăogat figuri cari să evidențieze mai bine unele caracteristici, Tabelele fiind în mod forțat cât mai concise.

Speciile a căror captură e demnă de a fi semnalată sunt indicate în Tabele prin semnul (!) pus după numele pasărei.

La numele științific al pasărilor nu s'a mai adăogat numele autorului, pentru a economisi cât mai mult spațiu și — s'o mărturisim — pentru a evita multele erori tipografice la care dă loc această completare. Amatorul va binevoi să se raporteze la precedentă noastră lucrare despre nomenclatură (R. V. No. 9-10/1931, unde va găsi numele complet, în forma trinomială, al pasărilor învederate.

Tabel 1

PELECANUS

TALIE	peste 1640 mm	}	<i>P. onocrotalus</i>
			(Babiță)
TALIE	sub 1450 mm	}	<i>P. Crispus</i>
			(Babiță creață)
FRUNTE	penișul înaintând spre cioc în unghiu ascuțit	}	<i>P. onocrotalus</i>
FRUNTE	penișul tăiat drept, ca un «breton», la baza ciocului.	}	<i>P. crispus</i>
CAP	penele de deasupra netede.	}	<i>P. onocrotalus</i>
			penele de deasupra crețe.

Tabel 2

PHALACROCORAX

TALIE	peste 800 mm	}	<i>Ph. carbo subcormoranus</i>
			(Cormoran mare)
TALIE	sub 600 mm	}	<i>Ph. pygmaeus</i>
			(Cormoran mic)
ARIPA	peste 310 mm	}	<i>Ph. carbo subcormoranus</i>
			sub 220 mm
CIOC	peste 75 mm	}	<i>Ph. carbo subcormoranus</i>
			sub 40 mm
IRIS	verde	}	<i>Ph. carbo subcormoranus</i>
			negru albastriu
PIELIȚA GUȘEI	galbenă sau verzuie	}	<i>Ph. carbo subcormoranus</i>
			negricioasă

Tabel 3

COLYMBUS

TARS	nedepășind 70 mm	}	aripă nedepășind 280 mm	}	}	<i>C. stellatus (!)</i>	
							(Fundac cu gușa roșie)
TARS	peste 70 mm	}	între 70-80 mm	}	}	<i>C. arcticus</i>	
							(Fundac cu gușa neagră)
TARS	peste 80 mm	}	aripă peste 350 mm	}	}	<i>C. immer (!)</i>	
							(Fundac mare)

Tabel 4

MERGUS

ARIPA	peste 220 mm	peste 260 mm <i>M. merganser</i> (Fereștraș mare)
		sub 260 mm <i>M. serrator</i> (Fereștraș moțat)
		sub 220 mm <i>M. albellus</i> (Fereștraș mic)
CIOC	mai lung ca degetul intern cu unghie	penișul pe părțile cio- cului înaintând cel pu- țin tot atât de departe pe mandibula infe- rioară ca și pe cea superioară (fig. 7) <i>M. Merganser</i>
		penișul pe părțile cio- cului înaintând net mai puțin pe mandihula inferioară decât pe cea superioară (fig. 8) <i>M. serrator</i>
	mai scurt ca degetul intern cu unghie <i>M. albellus</i>	
COADA	cu 18 rectrice { <i>M. merganser</i> <i>M. serrator</i>	
	cu 16 rectrice <i>M. albellus</i>	
ONGLET	vârful depășind bine } <i>M. merganser</i> mandibula inferioară } <i>M. serrator</i>	
	vârful depășind abia mandibula in- ferioară <i>M. albellus</i>	
REMIJE SECUN- DARE	dela 5a la 11a albe <i>M. merganser</i>	
	dela 5a la 11a negre la bază, albe pe jumătatea terminală <i>M. serrator</i>	
	negre pe partea exterioară, cu o bordură albă terminală <i>M. albellus</i>	

Tabel 5

OIDEMIA

ARIPA	cu oglindă albă <i>O. fusca</i> (!) (Rața neagră cu oglindă)
	fără oglindă <i>O. nigra</i> (!) (Rața neagră)
REMIJE	prima remijă fără scobitură pe margi- nea interioară <i>O. fusca</i>
	prima remijă foarte scobită pe margi- nea interioară (fig. 9) <i>O. nigra</i>
CIOC	de la comisură la vârf mai lung decât degetul intern fără unghie. Mandibula superioară acoperită cu peniș mult din- colo de comisură <i>O. fusca</i>
	de la comisură la vârf mai scurt decât degetul intern fără unghie. Mandibula superioară neacoperită cu peniș dincolo de comisură <i>O. nigra</i>

Tabel 6

ERISMATURA

- O singură specie: *Erismatura leucocephala*. (Rața cu cap alb). (!)
- Cioc: aproape de lungimea capului, concav, foarte ridicat la bază, lărgit la vârf în formă de lopată.
- Coadă: 18 rectrice lungi, strâmte, ascuțite.
- Onglet: foarte îngust.
- Arivi: foarte scurte, sub 175 mm, abia depășind baza cozei.

Tabel 7

CLANGULA-NETTA

ARIPA	peste 230 mm., ajungând numai la baza cozei	peste 250 mm. depășind jumăta- tea cozei <i>Netta ruffina</i> (Rața roșcovană)
		sub 230 mm., ajungând numai la baza cozei <i>Clang. hyemalis</i> (!) (Rața de ghițuri)
CIOC	lung, peste 52 mm., cu lamelele mandibulei superioare vizibile pe circa 2/3 din lungime	<i>N. ruffina</i>
		scurt, sub 31 mm., cu lamelele mandibulei superioare vizibile pe circa 1/2 din lungime <i>C. hyemalis</i>
COADA	rotunjită, scurtă, 16 rectrice	<i>N. ruffina</i>
		conică, 14 rectrice, cele mediane foarte prelungite la bărbat <i>C. hyemalis</i>

Tabel 8

BUCEPHALA — NYROCA

ARIPA	depășind jumătatea cozei NYROCA (vezi Tabel 9)
	nedeșăind jumătatea cozei <i>Bucephala clangula</i> (Rața sunătoare)
CIOC	peste 40 mm, ceva mai scurt decât capul, relativ puțin înăl- țat la bază NYROCA (vezi Tabel 9)
	sub 40 mm, net mai scurt de- cât capul, foarte ridicat la bază <i>B. clangula</i>
PICIOARE	negricioase <i>B. clangula</i> (vezi Tabel 9)
	gălbui <i>B. clangula</i>

Tabel 9

NYROCA

IRIS	colarat	<i>N. fuligula</i> (Rața moțată)	
		<i>N. marila</i> (Rața cu cap negru)	
CIOC	alb	<i>N. ferina</i> (Rața cu cap castaniu)	
		<i>N. nyroca</i> (Rața cu ochi albi)	
SPINARE	puțin mai scurt decât degetul in- tern cu unghie, lărgit la vârf, ca- rene frontale neajungând la ni- velul comisurilor (fig. 10)	<i>N. fuligula</i>	
		<i>N. marila</i>	
ARIPA	puțin mai lung ca degetul intern cu unghie, puțin lărgit la vârf, carenele frontale deșăind nivelul comisurilor (fig. 11)	<i>N. ferina</i>	
		<i>N. nyroca</i>	
ARIPA	negricioasă sau brun-negriceasă	<i>N. fuligula</i>	
		deschisă, vermiculat cu brun sau brună vermiculat cu alb	<i>N. marila</i>
		<i>N. ferina</i>	
		brună sau brun-negră	<i>N. nyroca</i>
ARIPA	cel mult 215 mm	<i>N. fuligula</i>	
		cel puțin 215 mm	<i>N. marila</i>
		peste 200 mm	<i>N. ferina</i>
		sub 200 mm	<i>N. nyroca</i>

„SEPL“ CÂNELE LUI DOMNU FRANȚ

de G. LECCA

„Franț”, așa-i spuneam noi prietenii lui în glumă; întâi fiindcă era Neamț și al doilea era mai ușor de pronunțat de cât numele lui adevărat compus din mai multe silabe, pe care mărturisesc, că nici astăzi nu mi-l reamintesc.

Om între 45—50 de ani. Tip adevărat de Prusac. Avea o față mare largă, brăzdată toată cu tăieturi groaznice de sabie, urme rămase încă de la duelisturile sau cum se spun la ei „mensur” de pe vremea de când fusese student prin Universitățile din Germania.

Nasul, gura, buzele, bărbia, toate aveau semne de tăieturi care păreau prea eșite nu știu cum în relief. Așa că fruntea și cu linia ochilor erau aproape șterse. Un păr roșcat aspru și des, refractar periei, stătea ursuz pe capul lui. Niște ochelari de după urechi, cu sticlele groase, nu'l părăseau nici odată. Mai puneți pe lângă aceasta, un trup voluminos pe niște picioare subțiri și veți avea întocmai chipul lui Domnu Franț.

Venise în Iași cam pe la 1902—1903, ca inginer, trimis de o societate germană să execute oare care lucrări. Eu l'am cunoscut în al treilea sau al patrulea an după sosirea lui. Vorbea stricat românește și poate și mai stricat franțuzește; în cât pentru acei care nu cunoșteau Germana, cu greu se puteau înțelege cu el. Dar aceasta nu'l împiedica să vorbească întruna și când bănuia el, că nu'l prea înțelege cineva, se ridica de pe scaunul lui, îl apuca de haină, sau făcea cu mâinile semne și gesturi menite se vede, să înlocuiască cuvintele care-i lipseau, sau ca suprem argument de convingere, îi băga aproape degete în ochi... În cât victima ca să scape de el, îl asigura că a înțeles fără să fi priceput nimic din ceea ce voia el să spue.

Franț cum a dat de vin bun la noi, nici n'a vrut să mai știe de bere și nici de Societatea lui Nemțească din oraș de altfel destul de numeroasă. Prefera să frecventeze Societatea Românească, căci după cum spunea el, găsea pe ai noștri, mai plini de viață, mai exuberanți și mai inteligenți.

Supt masca lui de om ursuz se ascundea însă o inimă foarte bună. Om foarte capabil în meseria lui. Dar în afară de oarele de ocupație, eșă totdeauna foarte bine dispus și de o veselie comunicativă și de multe ori de o naivitate copilărească. Nouă ne era foarte simpatic Neamțul, mai ales că nu se supăra nici odată de glumele și de farsele noastre.

Pe atunci câți-va vânători parvenisem să înjghebăm la Iași, un mic cerc restrâns de vânătoare, ai cărei membrii obișnuiau să se adune zilnic la anumită oră într'un local de berărie. D. Franț care se prelindea și el vânător, aflând de existența acestui cerc, printr'un prieten comun a căutat să ne facă cunoștință. De atunci Franț nu s'a mai deslipit de noi.

Nu era vânătoare la care să nu fi luat și el parte. Și vai! ce bucurie era pe capul lui, când împușca vre-un epure. Cel mai căuta prin blănă să vadă unde e fost lovit de haliciuri, cel mai cântărea și apoi nu mai isprăvea de istorisit chipul cum l'a împușcat. Dar mai cu seamă când se întâmpla să împușca vre-o vulpe, bucuria lui depășea ori ce margini, era cel mai fericit om în ziua aceea. O jupuea el singur și blana avea grijă să o trimeată soției lui rămasă în Germania.

Acestea se întâmpla la vântăorile de iarnă. Dar când începu sezonul sitarilor primăvara și acel al prepelițelor vara. Franț, care nu avea încă un câine de vânătoare, cum aveam noi cu toții, a căutat bietul om să facă achiziția unui câine, un fel de corcitură, care nu ar fi meritat numele de prepelicar și pe seama căruia noi făceam fel de fel de glume.

Intr'o zi la vânătoare, Franț s'a supărat pe noi că râdeam de javra lui, dar mai mult pe câine văzându-l

bun de nimic. Inșă chiar nici pe câinii noștri unii din ei de rasă și foarte buni nu-i aprecia. El visa să aibă un câine dresat gata adus din Germania. Cuine (așa pronunța el acest cuvânt) al vostru românesc ne spunea el, nu este pun, cuine de la germania est pun! ist vorzüghch dresiert! „Io conost pe Tomn Tisector de la mare casă de câni de vânătoare din Germania și chind io pleci la vară la Berlin aducei soția de la mine, aducei și un cuine de acolo”. Bravo! Franț îl aprobăm noi, numai se te ții de cuvânt.

În adevăr că s'a ținut Neamțul de cuvânt în ziua sosirii lui, îl vedem apărând la ora obișnuită în berăria unde ne aflam adunați, târând de lanț după el, un câine cât un vițel. Bravo Franț! Ura Franț. Bine-ai venit Franț! au fost exclamațiunile noastre de bucurie când l'am văzut.

După ce trecu momentul de efuziune și timpul necesar străngerilor de mână când ne-am uitat să examinăm cânele vedem un animal mare după cum am spus cât un vițel, maron peste tot, numai vârful picioarelor era alb, așa că-ți făcea impresia de par'că era încălțat cu șosete. Urechile peste măsură de lungi spânzurau în jos în pliuri elegante. Buzele (babinete) deasemenea. Ochi foarte mari căscați căroră numai ochelari le lipseau ca să ea înfățișarea unui Herr Professor sau Herr Doctor. Labele mari și grele ca de lup, cu niște unghii colosale la degete, care te făcea să crezi că-i încălțat, așa bocănea când călca pe podele și care a făcut pe unul din noi să țipe de durere când l-a călcat pe bătătură.

Un codoi gros rățezat pe jumătate termină descrierea animalului rostit să fie tovarășul lui Franț.

Între timp, sosește un bun prieten de-a-lui Franț, Neamț și el, membru în cercul nostru și cum dă cu ochii de câine, exclamă: „O! servus Sepl”, vie ghez Sepl!? întinzându-și în același timp mâna, în care, în mod foarte natural, câinele prinse laba lui și cu colțul buzelor rădicate, arătându-și dinții, îi s'ar fi părut că râde și că ar avea o mare mulțumire că a întâlnit un compatriot și că-și aude limba lui. De atunci „Sepl” a rămas numele câinelui, (cu toate că în actul de naștere a lui stătea „Lord Palmestron” mă rog!) și care i se potrivea de minune, căci aducea întocmai cu tipul țaranului Neamț greoi și simplu.

Câinele până atunci stătuse așezat pe trenul dinapoi; dar când Franț, l'a luat să l' plimbe prin odăe, ca să-i admirăm formele, o exclamație unanimă de mirare izbucnește printre noi și Neamțul celalt râdea de se prăpădea. „Abr Franț vas ist das?” îl întrebă el arătând pungile lui „Sepl” enorme care atârnavă până pe la jumătatea picioarelor lui. În adevăr că așa ceva nu văzuserăm încă la un câine. „Mata ești un prost” îi răspunde Franț. „Dacă Cuine e mare, treba fi mare și acelea”.

„Splendid animal!” Bravo Franț să-ți trăiască” îi urăm noi spre a nu'l decepționa, pe când un mucalit îl întrebă: „aber etwas grösser n'ai găsit?. O ist testul mare răspunde el”. El duce în guoar pun la zece kgr. greutate! Așa? e extraordinar! dar să-l vedem la câmp ce treabă va face, replică mucalitul..

Vre-un ceas mai bje cât am stat împreună, Franț nu ne-a povestit de cât de câinele lui. „Ist vorzüglich dressfert” spun el, așa nu mai cum Neamț știe să drezeze. Printre alte vorzügliche: vorzügliche naze vorzügliche quette vorzügliche aposteur, vorzügliche étrangleuse cu care -ia fost recomandat și după cum stătea tipărit în catalogul de câine a casei în dreptul numelui lui, a mai fost recomandat ca foarte voinic și viteaz, că ferita Sfântului nu ar suferi pe nimenea să intre în camera stăpâni-său căci îi sare în piept și l' pune la pământ.

În luptă cu alți câini, nu se lasă până când nu-și omoară, recomandându-i să fie cu foarte mare atenție și să-l poarte cu botniță, pe care de altfel ne-a și arătat că o avea în buzunar. Ori unde ar vedea o mătă o sfâșie cât ai clipi. Vulpile de asemenea are o adevărată pasiune de a le omori gătindu-le, ca apoi să le aducă în gură în chip triumfal stăpânului. (Vorzugliche etrangleuse!). Dacă ai uitat vre-un obiect în vre-un local sau acasă (vorzugliche intelighent!) după indicația sau după cuvântul pronunțat se duce și vine imediat cu obiectul în gură.... Nici chiar de servitor dimineața la piață nu ai nevoie, căci el e dresat să ducă în gură coșul cu cumpărături. Și încă multe alte minunății știa să facă „Sepl”. „După cum văd eu” spune unul din noi, Franț și-a adus un servitor nu un câine de vânatoare. „Voi de la România sunteți proști”. Cuine de la Neamț, știe face toate, replică el.

Apoi esind din local, am plecat cu toții pe aceeași stradă ca să conducem pe Franț o bună bucată de drum. Cum mergeam noi așa, iată că două jăvruțe ogărjite eșite dintr-o curte, încep a lătra speriate după Sepl, care cu botnița prinsă de bot venea slobod în urma stăpânului său. Sepl intimidat se uită un moment înapoi, părul i se sburlește deodată perie pe spinare, și băgând ciotul de coadă între picioare, o rupe de fugă speriat înaintea noastră pe stradă. A trebuit ca Franț să-l poată ajunge să se urce într-o birjă care a plecat în galopul cailor... „Măi da viteaz câine are Neamțul” face unul din noi.

A doua zi când la ora obișnuită, Franț a venit cu Sepl la berărie, ne-am mirat văzându-l sgâriat cumplit pe bot, pe ochi pe urechi. „Muțe de la cocona gazde mușcat pe el săraca, așa muțe rău nici nu-i văzut” ne spuse el. „Curios” replică cineva. Parcă spuseși eri d-le Franț că Sepl când o vedea mătă o face harceaparcea, pe când acum vedem contrariul: Muțe a făcut arcea-parcea pe Sepl. „El încă străin săraca, el nu ști conchide Franț.

La vre-o câteva zile după aceasta, iatăne pe toți cu puștile și cu câinii noștri, într-o dimineață frumoasă de August eșiti la câmp să facem deschiderea vânătorului de prepelițe.

O miriște mare de grâu cu buruene și mohor prin ea ne face cu ochiul. Trăsurile oprinduse, noi ne-am dat jos și am prins a ne așeza în linie, lăsând distanța convenită între noi, ca de formă să o putem cuprinde toată, având pe Franț cu Sepl la mijloc.

Câini noștri sau pis numai de cât pe căutat și imediat urmară focurile de pușcă. Fiecare din noi era atent la lucrul câinelui său și nu-l interesa ce face vecinii. Când deodată auzim un răs sgomotos din toată inima a unuia din noi din apropierea lui Franț și vorbele: „ia uitati-vă la Sepl”.

Cu picioare crăcănate, cu spinarea încovrigată cu buzele de sus răsrânate lăsând să-i se vadă dinții își făcea impresia că parcă s'ar prăpădi de răs. Deasemenea calcă cu ațata fereală că parcă ar fi mers pe jăratec. Așa că fără să fi vrut, văzând la el aceste schime caraghioase era peste puțină să nu te bufnească râsul.

Ce se întâmplase? Miriștea fiind înaltă și bătoasă, îl ajungea la burtă și-l gădila. N-ași putea spune dacă-i face plăcere aceasta ori îl face să sufere. Franț deasemenea rămăsese perplex, nu se dumirea nici el din ce pricină Sepl se strămbă așa de urât. „Ah Du Flaifuhter Kerl, was ist doch dir gescheen. (Ce-i afurisitul ce-i cu tine) tot îl întreba el peste măsură de necăjit.

În sfârșit eșim de acolo, și dăm într-o miriște mai mică. Aicea „Sepl” a început și el să caute, însă numai la doi metri înainte de țeva puștii, mai mult la pas și cu nasul la pământ forfotea pe nări imitând perfect oala cu sarmale pe foc.

Noi în acest timp împușcam de zor, căci dădusem peste prepeliți multe. Dar iată în sfârșit că vedem și pe „Sepl” căzut în aret. Un aret însă foarte caraghios; parcă ar fi fost rupt de șeale așa stătea de îndoit, cu

botul în jos care-l acoperea în întregime urechile, cu limba scoasă afară din cauza căldurei privea un punct fix în pământ.

Franț ceva înapoia lui rămăsese în admirație. Apoi după ce ia spus ceva pe nemțește, îl lăsa în aceeași poziție și el face câți-va pași înaintea lui călcând sgomotos miriștea când la dreapta când la stânga făcând din gură: Șun, Hușș, Pfit, Pfit, doar va face să sară prepelița. Noi care vedeam această scenă, ne prinsese din nou râsul.

„Bine măi Franț” îi strigă unul din noi „ce faci tu acolo ohercând când la dreapta când la stânga, ce calci broaște? Intre timp trece un câine a altui vânător pe acolo și văzând pe „Sepl” în aret, aretează și el, ca după o clipă, să ia în gură de la o palmă dinaintea botului celuilalt, un pușor de prepeliță care nu putea încă sbura.

„Așa spus la mine Tomn Tirector” face Franț la cel care-l interpelase. „Cuine nu treba stamesc el vanat, el treba rumuna pe loc, venator treba singur cu picior starnesc vanat. Bine Franț îi spune unul din noi, dacă ția spus așa, așa trebuie să fie, dar să ne spui diseară câte prepeliți vei fi împușcat tu cu sistemul acesta.

De aici am dat într-o pârloagă cam goluță, cu puțină iarbă și puțini spini. Pe când câinii noștri căutau și stărneau prepelițele refugiate din miriști aici, „Sepl” nu părăsea călcăil stăpânului său. „Spune câinelui tău să caute Franț” îi spune unul.

„Tomn Tirector spus ca pe loc descoperit, cuine treba mergi dinapoi”. „Măi afurisit Neamț face vecinul lui. Nu vezi că cu sistemul acesta n'ai să tragi un foc de pușcă toată ziua. Lasă naibeii pe Tomn Tirector al tău și lasă câinele să-și facă datorița. Dar ori cât s'a căznit Franț să convingă pe Sepl să caute n'a izbutit — se vede că așa era dresat.

Iată însă cum mergem noi așa în linie de bătae, ca să iverste înaintea noastră, un pâlce mârșor de spinăriș des de porumbele. La vederea lui. Namțul începu să ne facă smn cu mâna și cu batista strigând la noi să ne oprim locului. Apoi grăbit vine înspre noi și în șoaptă ne spune că „acolo treba a fi un epur și ne roagă să-l lăsăm pe dânsul singur să meargă cu Sepl acolo, care-i special dresat să caute la spini.

Iată pe Franț cu Sepl dinapoia lui că se îndreptă grăbit spre pâlcul de spini, dar din când se întorcea înspre câine și îi spunea ceva pe Nemțește, făcându-i în același timp cu degtu semne de amenințare.

Ajuns în dreptul pâlcului, comandă câinelui să se culce la pământ și el încet în vârful picioarelor se duce de se așeza la capătul opus. Apoi prin fuer dă semnal lui Sepl că de acum poate să intre spinăriș și să înceapă a căuta.

La auzul acestei comenzi, Sepl s'a ridicat ca svârilit de un resort și fără măcar să fi căutat vre-o potecută sau vre-o răritură pe unde s'ar fi putut mai lesne strecura, a dat deadreptul și pe brânci a intrat în spini și tot pe brânci tărănduse anevoe, a cercetat tot pâlcul de porumbele cu spini ca acela, conștiincios în lung și lat, până ce extenuat, sgâriat, însângerat a eșit la capăt fără bine înțeles să găsească nici un vânat. Franț în timpul acesta, juca tănănică când la dreapta, când la stânga pentru „epus de care era sigur că treba fi acolo”.

„Aceasta Franț, întrece ori ce barbarie” îi spuneam noi când ne-am apropiat de el. Și un copil știe că în spinărișuri inextricabile ca acestea nici un vânat nu se oploșește, doar numai șoarecii. Se poate să chnuiești pe bietu animal astfel? Uite e plin de sânge tot, pe bot, pe ochi, pe urechi, până și pungile lui de care ești tu atât de mândru sunt numai sânge.

Franț însă impertubabil: Așa spus la mine Tomn Tirector: Cuine special dresat caută la spini. Băgasar Benga în tine și în Tomn Tirector al tău! îi replică unul din noi. Habar n'aveți de vânatoare măi Neamțule!

Pe când stam așa de vorbă și 'l muștram pe Franț, un drac de șoldan destul de mărișor, sare, parcă svârțit de pământ dinapoia Neamțului de supt o buruaină luând-o la fugă lăsând să-i se vadă numai albul de supt coadă. Trage Franț! Epurele! îi strigăm noi. Până ce să se înlăoacă Neamțul și până ce l-a zărlit epurașul era departe. Totuși Franț aruncă două focuri de pușcă după el. Epurele s'a făcut ca o minge și părea că sboară așa de tare fugea. Dar și Neamțul cu câinele după dânsul o ia și el la fugă după el și când ajunge în dreptul locului unde trăsese, se oprește locului, își scoate ochelarii și aplecându-se începe a căuta cu ochii foarte atent ceva pe jos, până ce ridică câți-va peri din blana epurelui și o frunzișoară cu o picătură de sânge pe ea. Apoi victorios ne face semn să vnim la el. Făcându-ne cu ochiul unul altuia ne-am auzit „A furisit ist die Gewehr a meu” ne spune Franț, pușca lung (bat departe) (în realitate nu era decât vre-o 40 de metri distanță de care trăesc, dar lui se vede că i se părea că ar fi o sută).

„Iaca por, iaca singe, epur treba fi mrot la o sută meter de aici”, ne spuse el emoționat. Cujele special dresat caută vânat perdut și întorcându-se către Sepl care parcă deabia aștepta comanda îi spune: „Geh such vertoren!” și imediat, câinele pleca cu nasul lipit pe urma epurelui, făcând din când în când: ham, ham, ham, groș și profund.

O femeie care întâmplător se afla în calea lui, cu o săcere în mână își căuta de treabă pe ogorul ei. Surprinsă de apariția namilei care venea asupra ei, se ridică speriată de cum era aplecată și cu săcera în mână vroia să se apere dând un strigăt de groază. Sepl care fugea cu nasul la pământ și nu se aștepta la această apariție se spărie groaznic de gestul și răcnetul femeii și răsucindu-se pe loc, o ea înapoi la fugă îngrozit, dar în altă direcție, nu înspre noi.

Și fuge Sepl, fuge, cum cred că n'a fugit niciodată în viața lui, și fiindcă avea mișcări curioase din cap, urechile lui lungi fâlfăeau în aer ca niște oripi. Franț îl fluera, noi îl strigam care mai de care, făcându-i semne, cu batistele cu pălăriele, doar ne va vedea și va apuca înspre noi. Dar pace! intrase groază în el și fugea în neștire.

Noroc însă că un om din vârful unui car cu fân îl vede și neștiind nici el cu ce fel de animal are a face începe al suihui și a chiui ca pe lup. Aceasta l-a făcut pe Sepl să-și schimbe direcția și mai îngrozit acum tot în neștire s'o ia înspre noi. A trebuit să-i aținem cu toții calea, ca să-l putem opri, altfel ar fi trecut printre noi fără să ne vază. D. Franț s'a arătat foarte indignat pe țărancia care-i i-a speriat câinele. „Asta nu se face la Germania, nimeni nu sperie cuine de la altu, ne spuse el amărît. În ziua aceia Sepl n'a mai vrut să părăsească călcăele stăpâni său.

Altă dată, aflându-ne iarăși împreună la vânătoare, unul din noi trage într'o vulpe care-i sărise din niște bălării dintr'o părloagă și care rânită s'a băgat într'un pâlce de pălămidă unde n'ar fi putut, intra nici omul nici câinele.

Și pe când tovarășul nostru își exprima regretul că se pierde vulpoiul în care trăsese, iată că sosește și Franț cu Sepl a lui. Pus în curent cu cele întâmplate, radios ne spune: Stați măi! „Cuinele al meu e special dresat pe Vulpă. Și fără a sta mult pe gând, ordonă lui bietul Sepl să se vâre în spinăria aceia și se aducă vulpea: „Geh Sepl bringst Fuchs” indicându-i cu mâna pâlcul de pălămidă. Sepl n'a ezitat un moment și ca prostul a intrat de-adreptul pe unde era pălămida mai deasă și mai spinoasă.

După vre-o câteva minute de forfoteală, îl auzim lă-

trând gros și sperait, că după puțin timp să-l vedem eșind afară, cu părul sburlit pe spinare și tremurând se duce de se bagă între picioarele stăpâni său. „Ah Was ist Sepl was furst doch”? îl întrebă Franț înciudat. Și după un moment: „Ah ști eu acuma, treba fi acolo un țaran care a făcut cu boț Hu! la cuine.

Un om cu o coasă în mână, văzându-ne adunați acolo și discutând cu aprindere, a venit și el acolo să vadă ce se petrece. Când a aflat despre ce este vorba, s'a pus omul să taie cu coasa o cărare înspre locul care i se arătase și în scurt timp îl vedem că apare târând după el coscoamele vulpoi care mai trăia încă. Sepl când l'a văzut a început să manifeste semne groaznice de frică și să se ghemuiască mai tare între picioarele lui Franț.

Dar toate acestea nu l'a făcut pe Franț să se îndoiască de calitățile câinelui, nădăjduind că cu timpul Sepl se va deprinde cu toate. Un lucru însă îl exaspera mai tare de cât toate și anume: la vânătoare de prepești cum începea soarele a încălzi, Sepl nu mai vroia să caute. Cu limba scoasă de un cot și gâfâind ca o locomotivă numai părăsea călcăele stăpânului său, sau unde găsea puțină umbră se ducea de se culca.

În cursul acestei istorisiri, am spus că Sepl era purtătorul unor considerabile perechi de pungii, care pătimeau strașnic de pe urma spinilor și a scailor de pe câmp. Erau totdeauna însângerate.

Intr'o zi când ne aflam iarăși cu toții la vânătoare, răs cu lacrimi când am văzut pe Sepl că purta acum un suspensor roz prins cu măestrie. „Ce-i asta Franț? îl întrebăm noi”. „Aist est că la cuine al meu superă toți spinii estea a voștri. La Germania nu est spin ne răspunse el. Soția de la mine luera suspensor pentru cuine, deacum nu are se mai suferă Sepl.

Vre-o 10—12 zile după aceia nu am mai văzut pe Sepl întovărășind pe stăpânul său nicăeri. Întrebând pe Franț care-i cauza ne spuse că Sepl e cam bolnav.

Dar după acest interval de timp aflându-ne iarăși într'o zi la vânătoare, care nu ne fu mirarea să vedem pe Sepl fără suspensor, dar și fără pungii. „Ce te-ai apucat Neamțule? îl întrebăm noi, ce-ai făcut cu pungile lui Sepl?

Dacă soția de la mine, ne explică el, pleca dimineața la piața cu Sepl, dracii de băeși se țin pe urma lui și spune porcherii. Soția plâns și spus la mine că treba se vie veterinarul, altfel pleacă înapoi la Germania. Operația fost ușor și Sepl se simte foarte bine.

Dar pe urma acestei operații, câinele din zi în zi devenea mai gras ajungând aproape un monstru. La vânătoare devenise acuma impropriu, căci perduse complect mirosul și se simțea foarte greu. De aceia Franț nici nu'l mai lua acum cu el la vânătoare. O singură funcțiune îi mai rămăsese lui Sepl de îndeplinit: aceia de a aduce în fiecare dimineață coșul cu târgueli din piață, de altfel după cum i-a și fost menirea de la început.

După vre-un an bietul Sepl și-a dat sfârșitul. Din cauza prea multei grăsimi devenise astmatic.

Franț l-a îngropat în grădina casei unde locuia punând deasupra groapei o piatră cu următoare inscripție: „Aici zace „Sepl” bunul și credinciosul meu câine de vânătoare”..... data.

Cu puțin înainte de războiul cel mare, Franț a plecat în țara lui. Deatunci n'am mai aflat nimic despre el....

Doar mormântul lui „Sepl” a mai rămas, ca o vagă amintire.

COMUNICĂRI ȘI PUBLICAȚIUNI

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Serviciul Vânătoarei

PUBLICAȚIUNE

Proprietarii și arendașii dreptului de vânătoare cari au vânat viu abundent din care ar putea fi exportată o cantitate de iarnă și primăvara viitoare, să înainteze Ministerului Agriculturii și Domeniilor, Serviciul Vânătoarei o cerere în care să arate felul vânatului, cantitatea, proporția între sexe și gara de predare ambalat pentru a voiaja în străinătate.

Vor indica deasemeni și prețul ce pretinde pe bucată.

Deasemenea cei ce speră să aibă vânat împușcat pentru export vor trimite Serviciului Vânătoarei un tablou arătând felul, cantitatea, gara de predare, prețul și data aproximativă a predării.

Aceste date sunt necesare în vederea organizării exportului vânatului viu și mort disponibil, în țările din occident (Franța, Italia, etc.)

Cantitățile oferite trebuiesc garantate.

Prețurile ce s'ar putea obține sunt superioare celor de pe piața internă.

Prin Deciziunea Ministerială No. 6813/1931, dată asupra Avizului Consiliului Permanent de Vânătoare, se interzice vânătoarea de epuri și potârnichei, până la 15 Martie 1933, pe terenele comunei Joița Județul Ilfov, exceptându-se terenurile împădurite unde se va putea face vânătoare o singură dată pe an, rezervându-se părtimea de refugiu.

Prin Deciziunea Ministerială No. 8084/1931, se oprește vânătoarea potârnicilor până la 31 Decembrie 1932, pe teritoriul Județelor Brașov și Trei Scaune.

Prin Deciziunea Ministerială No. 7983/1931, se oprește vânătoarea țapilor de capră roșie și epurilor, până la 1 Iulie 1934, pe teritoriul comunelor: Silindia, Satu Mic, Luguzău și Ercoșeni, Județul Arad.

Prin Deciziunea Ministerială Jurnal No. 3108/1931, s'a oprit vânătoarea cocoșilor de munte până la 1 Iulie 1934, pe teritoriul comunelor: Bilbor, Borsec și Corbu, Județul Mureș.

Prin Decizia Ministerială No. 10689/931, s'a aprobat ca vânătoarea de rațe, găște, și becaține, să se deschidă, pentru toată țara, în dimineața zilei de 14 August a. c.

Prin Decizia Ministerială No. 10119 1931, se lasă liberă vânătoarea găștelor sălbatice, cu începere dela 20 Iulie a. c., pe teritoriul județelor Constanța și Tulcea, respectându-se legea pentru protecția vânatului.

Domnului Președinte al A. G. V. R.

Loco

Avem onoare a vă face cunoscut că prin Decizia Ministerială No. 733/1931, dată asupra avizului Consiliului de Vânătoare din 8 Iulie 1931 s'au desființat următoarele Societăți de vânătoare din Județul Prahova:

„Mistrețul“ din Com. Râfov, „Mărăștii“ din Com. Puchenii-Moșneni, „Soimul“ din Com. Vălenii de Munte, „Vulturul Teleajenului“ din Com. Boscoț, „Sitarul“ din Com. Podenii Vechi, „Razna“ din Com. Urlați, „Doina“ din Com. Breaza, „Lupul“ din Com. Berteza, „Stufișul“ din Com. Dărmănești.

Vă rugăm să binevoiți a lua notă.
Ministru, A. Pădureanu Director-G-ral Indiscifrabil

Primăria comunei Sușanovăț, Județul Timiș

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală, că teritoriul de vânat al comunei Sușanovăț, se va vinde la licitație publică orală, în ziua de 1 Septembrie 1931, orele 10 a. m.

Teritoriul în întindere de circa 3.00 jughere se va vinde pe 3 ani.

Prețul de strigare Lei 3.500 anual.

Dispozițiunile art. 88—110 a Legii Contabilității publice sunt a se respecta.

În caz de nereușită, licitația cu aceleași condițiuni se va repeta în ziua de 15 Septembrie 1931.

No. 600/31.

Primăria comunei Satu-Mare, Județul Timiș-Torontal

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE

Se aduce la cunoștința generală, că în conformitate cu dispozițiunile art. 8—14 din Legea pentru protecția vânatului și regulamentul vânătoarei se publică, că dreptul de vânat al comunei Satu-Mare jud. Timiș-Torontal depe terenurile aparținătoare acestei comuni în suprafață de 5225 jughere cadastrale se va arenda prin licitație publică, pe timp de șase ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decembrie 1937.

Licitația se va ține la 3 Octombrie 1931 orele 10 a. m. în localul primăriei Satu-Mare Județul Timiș-Torontal, în caz că licitațiunea va rămânea fără rezultat, licitația nouă se va ține la 10 Octombrie 1931 orele 10 a. m.

Prețul de strigare este Lei 2000.

Vadiul 10%.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primăria comunei între orele oficioase.

No. 418,1 31.

Primăria comunei Moftinul Mic, jud. Sălaj

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 15 August 1931 ora 10, la primăria comunei se va ține licitație publică pentru darea în arendă a dreptului de vânat a comunei pe timp de 10 ani, afară de teritoriile expropriate.

Condițiunile de licitație se pot vedea sub ora oficioasă la biroul notarial Moftinul mic.

Intrucât la acest termen, nu se vor prezenta licitanți se fixează nou termen pe 30 August 1931, ora 10.

No. 796/1931.

Notariatul Cercual Moftinul Mic, jud. Sălaj

PUBLICAȚIUNE

Teritoriul de vânat al com. Domănești jud. Sălaj se dă în arendă pe termen de 10 ani, în ziua de 15 August 1931 ora 12 în localul Primăriei.

Condițiunile se pot afla la casa comunală în timpul orelor oficiale.

Primăria Comunei Igrăș, jud. Timiș

PUBLICAȚIUNE

Primăria comunală din Igrăș prin prezenta aduce la cunoștința generală, că se va ține a doua licitație publică orală cu termen scurt la 24 Aug. pentru arendarea dreptului de vânat de pe teritoriul comunei în întindere de circa 10.000 jug, pe timp de 3 ani cu începere din anul 1931 și până în anul 1933 inclusiv.

Doritorii de a lua parte la această licitație vor depune vadiul de 10% în numerar sau efecte garantate de Stat, admițându-se la licitație numai acei licitanți care vor prezenta certificatul M. Agr. și Domeniilor, Inspectoratul Vânătoarei prin care sunt admiși a licita conform art. 13 din legea pentru protecția vânatului.

Art. 88 — 110 din legea contabilității publice sunt aplicate acestei licitațiuni.

Condițiunile licitației se pot vedea zilnic la primăria comunală Igrăș în orele oficioase.

Igrăș, la 8 Iulie 1931.

Notar: Indiscifrabil

Primar: G. Ionescu

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat al comunelor aparținătoare notariatului Berliște Jud. Caraș în baza hotărârilor consiliilor comunale se va exarenda pe timp de 6 ani cu începere dela 15 Septembrie 1931 până la 15 Septembrie 1937 prin licitație publică orală, la primăriile comunale.

Terenurile de vânat au o întindere, în comuna Berliște 2815 jug., în comuna milcoveni 3210 jug, în comuna Rusova veche 2234 jug., în comuna Rusova nouă 3005 jug.

Prețul de strigare: 1500, 700, 510 și 800 lei.

Garanție de 10% a prețului de strigare.

Licitații se va ține la 11 Septembrie 1931 în:

Berliște la ora 9 a. m.

Milcoveni la ora 11 a. m.

Rusova veche la ora 15 d. m.

Rusova nouă la ora 17 d. m.

Concurenții trebuie să poseadă autorizațiunea prevăzută de art. 13 al legii vânatului.

Condițiunile se pot vedea în biroul notarial între orele de oficiu.

No. 1066/1931.

Primăria comunei Ieciamică, Jud. Timiș

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat al comunei Ieciamică în întindere de 3500 jughere se va arenda pe timp de 6 ani prin licitație publică orală în ziua de 8 August 1931 ora 10 a. m. la Primărie, în conformitate cu disp. Legei pentru protecția vânatului și legei pentru contab. publ.

Condițiunile se pot vedea zilnic în biroul Primăriei.

Prețul de strigare este 1.000 Lei.

În caz de nereușită, licitația se va repeta în 22 August 1931 orele 10 a. m. tot în aceleași condițiuni.

No. 371/1931.

Primăria comunei Munar județul Timiș Torontal

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală, că în conformitate cu dispozițiunile art. 8—14 din legea pentru protecția vânatului și regulamentul vânătoarei publice, că dreptul de vânat al comunei Munar din județul Timiș Torontal depe terenurile aparținătoare acestei comuni în suprafață de 3400 jugăre cadastrale se va arenda prin o nouă licitație publică pe timp de 6 ani, cu începere dela 1 August 1931 până la 30 Iulie 1937, care licitație va avea loc în ziua de 17 Septembrie 1931 la orele 10 a. m. în localul primăriei comunei Munar.

În caz dacă licitația va fi fără rezultat proxima licitație se va ține la 1 Octombrie 1931.

Prețul de strigare este de 15.000 lei. Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 din L. C. P. Licitația va fi orală. Vadiu 10%.

Condițiunile se pot vedea zilnic la primărie între orele oficioase.

No. 110/1931.

Primăria comunei Firiteaz, județul Timiș

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința publică, că dreptul de vânătoare de pe teritoriul comunei Firiteaz, în estindere de 3800 jugăre se va vinde prin licitație publică orală, pe lângă respectarea dispozițiunilor legii contabilității publice și art. 10 din legea pentru protecția vânatului, în ziua de 29 August 1931, ora 10 în sala Primăriei pe timp de 6 ani, cu prețul de exclamare 2000 lei anual.

În caz când la prima licitație nu se va prezenta nici un concurent sau numai unul, licitația se va ține din nou în ziua de 12 Septembrie 1931 în același local și în aceleași condițiuni.

Condițiunile de licitație se pot vedea zilnic la Primăria comunei Firiteaz.

No. 608/1931.

Primăria comunei Cherestur, jud. Timiș

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința publică, că dreptul de vânătoare de pe teritoriul comunei Cherestur, în estindere de circa 1074 jughere, se va vinde prin licitație publică orală, cu observarea dispozițiunilor Legii Contabilității Publice și a art. 13 din Legea pentru protecția vânatului, în ziua de 1 Septembrie 1931, ora 10 a. m., în sala de ședințe a consiliului comunal, pe timp de 6 (șase) ani, cu prețul de exclamare de Lei 700 anual.

Garanție 10%.

Condițiunile de licitație aprobate de Inspectoratul Județean cu No. 320/1931 și de Prefectura Județului cu ordinul No. 3749/931 se pot vedea zilnic între orele oficioase la Primăria comunală din Cherestur.

No. 1320/1931.

Primăria comunei Gaiul mic, județul Timiș

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 28 August 1931 ora 10 în localul primăriei comunei Gaiul mic prin licitație publică orală se va vinde dreptul de vânat pe termen de 6 ani, începând cu data zilei de 1 Februarie 1931 până la data de 31 Ianuarie 1937 pe un teritoriu de 2000 jugăre pământ.

Prețul de exclamare este de lei 1400 anual.

Numai acei amatori pot lua parte la licitație, cari posed autorizația prescrisă.

Condițiunile de licitație aprobate se pot vedea atât la primăria comunei Gaiul mic cât și la sediul notariatului în comuna Stomora germană în decursul orelor de serviciu.

Gaiul mic, la 20 Iulie 1931.

Notar, Ioan I. Jivan

Primar, Mihai Stoin

No. 219/1931 adm.

Primăria comunei Hitiaș, județul Timiș-Torontal

PABLICAȚIUNE

Primăria comunei Hitiaș plasa Buziaș județul Timiș-Torontal, în ziua de 7 August 1931 ora 10, ține licitație pentru arendarea dreptului de vânat și anume:

Porțiunea I cca 2800 jughere cu prețul de strigare 1500 lei.

„ II „ 1660 „ „ „ „ „ 1000 „

„ III „ 600 „ „ „ „ „ 1000 „

Dacă în ziua licitației nu se vor prezenta concurenți în număr suficient licitația se va ține în ziua de 22 August 1931 ora 10.

Condițiunile speciale sunt puse la vederea publică la primărie.

No. 455/1931.

Primăria comunei Iohanisfeld, județul Timiș

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE

Se aduce la cunoștința generală, că în conformitate cu dispozițiunile art. 8—14 din Legea pentru protecția vânatului și regulamentul vânătoarei, că dreptul de vânat al comunei Iohanisfeld, jud. Timiș-Torontal depe terenurile aparținătoare acestei comuni, în suprafață de cea 7500 jughere cadastrale se va da în arendă prin licitație publică pe timp de 6 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decemvrie 1937.

Licitația va fi orală și se va ține o la 19 Septemvrie 1931, orele 10 în localul primăriei Iohanisfeld, jud. Timiș-Torontal.

Prețul de strigare este Lei 15000.— pe tot timpul arenzii.

Vadiu 10%.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primăria comunei între orele oficioase.

Iohanisfeld, la 21 Iulie 1931

No. 293/1931

Primăria.

Primăria Comunei Partoș, județul Timiș

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința publică că dreptul de vânat de pe teritoriile expropriate din comuna Partoș în estindere de 2170 iug, se va vinde la licitație publică în ziua de 15 August 1931 orele 9 la primăria comunei.

Partoș, la 14 Iulie 1931.

Notar, Sever Tințariu s. s.

Primar, Ioan Radosav s. s.

No. 711/1931

TABLOU

nominal de membrii activi ai societății de vânătoare „Cocorul“ Comuna Vinga, Jud. Timiș

Constantinovici Svetos, Dr. Klemann Ioan, Dr. Martin Romulus, Bălășescu Ștefan, Schafer Iosif, Guranov Iosif, Blesz Antoniu, Eipert Nicolae, Krepil Fidel, Amselm Adam, Stoianov Francisc, Ortmann Ioan, Frank Nicolae, Eipert Ioan, Lebanov Nicolae, Leichmann Fidel jun. Roch Nicolae, Kalichin Petru, Hadja Nicolae, Neciov Matei.

TABLOUL

membrilor Soc. de vânătoare „Caprioara“ din Ilia, Jud. Hunedoara

Președintele de onoare: Dr. Ștefan Roznovan. Președintele activ: Ing. Nascu Nerva, Vice-președinți: Ursula Lazar, Dimperi Iosif. Secretar-contabil: Iosif Pernic-k. Membrii în consiliu: Acs Alexandru, Reisner Maurițiu, Sarga Iosif, Nicula Gheorghe, Carmăzan Lazăr, Mane Moisa, Gomboș Ioan. Membrii din Comitetul de Cenzori: Negru Virgil, Haida Gheorghe, Eriș Alex. Membrii ordinari: Burză Alexă, Burză Sofron, Dehel Sabin, Gherghe Avram, Igreți Teofil, Klein Hugo, Luca Alexă, Lung Alexă, Lazar Balazs, Matinca Alexă, Mane Partenie, Oana Partenie, Petrescu Ioan, Popoviciu Mihai, Sorinca Valeriu, Sorca Ioan, Vesa Ioan, Dan Ioan, Popa Aron Igreți Eugen, Tripa Anghel, Fetz Ludovic, Socolan Nicolae, Toma Ioan, Ghilela Dragostin, Toma Samson, Gombos Ioan, German Iosif, Igreți Ioan I. Iosif, Teofil Vasilie, Petru Barița, Căta Romulus, Nișca Gheorghe, Petroiu Augustin, Igna Teofil, Erneszt Starusz, Stana Todosie, Cărmăzan Ioachim, Lup Candin, Burza Adam, Burza Petru, Petrescu Dumitru, Opișca Roman, Finfing Otto, Burza Ioanichie, Fusa Gheorghe, Andrica Iosif, Tripa Nicolae, Todosin Ioan, Nojogan Iosif, Bota Alexă, Achim Alexandru, Butaș Augustin, Varady Desideriu, Holczinger Francisc, Iacob Traian, Oprean Miron, Oprean Eusebiu.

TABLOU

de membrii Societății „Vulturul Teleajenului“, Comuna Roscoti, Județul Prahova.

Ing. Gh. Cioc, Savu S. Marcu, Dim. D. Ungureanu, Savu Pătrașcu, Radu Năstăsescu, Gh. Năstăsescu, N. R. Năstase, Vasile Drăgăliu, Coștea Tatu, St. Alexandrescu, Oatone Dumitrescu, Costică Andreșcu.

TABLOU

de membrii Soc. de Vânătoare Rom. „Livezeni“, Jud. Hunedoara

Nicolae Moga, Vonica Ioan, Ștefan Cotoș, Daji Nicolae, Priboian Ioan, Simon Gavril, Gângă Dumitru, Oșlină Ioan, Braha Oresté, Lachner Ioan, Vaina Aurel, Ruscescu Rusu, Barabaș Ștefan, Dr. Moga Ionel, Jura Petru, Laterna Ioan Stitese Nihaiu, Blaji Petru, Radoi Petru, Lup Alexă I. Ion, Gruntă Petru, Vas Alexandru, Calată Dumitru, Torok Alexandru, Ioanoviciu Ioan, Stocak Francisc, Peter Ludovic, Stânga Simion, Toma Aron, Ștefan Todor, Băncilă Gheorghe, Barna Todor, Braha Adrian, Gundel Carol, Meisl Ioan, Kovacs Alexandru.

TABLOU

de membrii societății de vânătoare «Zimbrul» din Com. Curcani, Jud. Ilfov.

State I. Gheorghe, Mihalache M. Ghica, Marin S. Voicilă, Gheorghe Popescu, Nicolae V. Ghica, Ion D. Levcă, Marin Gh. Ghelmez, Take Radu, Ghiță Mateiu, Ion Zanera, Alex. Andreescu, Marin N. Panduru, Ștefan Mateiu, Niculae Mateiu, Mihalache Cevceanu, Marin I. Sterian, Dumitru I. Paraschiv, Petre Gh. Niculae, Ene Vlad, Paraschiv N. Cristea, Dumitru N. Dumitru.

TABLOU

despre membrii Societății «Diana» din Săcașeni, Jud. Caras

Szoczek Rudolf, Szoczek Carol, Jurjica Achim, Stoicu Ion, Bejinari Petru, Topală Petru, Ribarich Franț, Almajan Nicolae, Ghita Petru jun., Duma Gheorghe, Calinu Iosif, Pană Jancu, Lupița Achim, Tataru Petru, Tataru Mihai, Lupița Mihai, Beru Străin, Mustața Iancu, Petranțu Lazăr, Dr. Welber Eduard, Muntean Alexandru, Cabler Petru, Calinu Achim, Epure Pavel.

TABLOU

de membrii Soc. de vânat din Com. Tormac, Jud. Timiș

Lințea Valeriu, Iuhasz Francisc, Dobosan Trăila, Ardelean Teodor, Toth Francisc, Merșdorf Ioan, Jurca Sima, Crăciun Alex, Toth Mihai, Bujdoșu Ioan, Tamași Ioan, Kalozy Ioan, Domonkos Francisc, Tot Alex, Babela Ioan, Korsos Ludovic, Doboșan Gheorghe, Korsos Adam, Paliczak Iosif, Knöbl Anton.

TABLOU

de membrii Societății de vânătoare «Dropia» din satul Cotul Văii, județul Constanța

Prof. Dr. E. Juraia, Constantin Avram, Avram Ticu, Florea Branisteanu, Ilie Mihalache, Iuzer Abdusaman, Ștefan Spanu, Dumitru Răduț, Ion Abagi, David Bica, Alicsandru Vasile, Floria Zarafir, Alicsandru Bumbacu, Anghelescu Ion, Georgescu Calin, Draghici Constantin, Stanescu Ilie, Stan Ion Șt., Pamuc Dumitru, Năstasie Neculai, Buzaină Ștefan, Costache Ștefan D., Grăceanu Oprea, Grăceanu Toma.

TABLOU

de membrii Societății Vânătorilor Români din V.-Jiului «Petrosani»

Dr. Moga Ionel, Iosif Receanu, Schreiber Arpad, Imling Anton, Imling Matei, Todea Nicolae, Martina Oscar, Perlotti Francisc, Szöcs Dionisie, Băcia Mihaiu, Secelean Rus, Șeșban Florea, Fenyér Eduard, Vârtop Avram, Godo Carol, Hevezberger Mihaiu, Farkas Iosif, Dekany Emerich, Hörter Adelbeșt, Melenciuk Vladimir, Vitan Alexandru, Cozma Ștefan, Schira Eugen, Kovacics Arpad, Ianosy Carol, Stoica Ignat P., Cerghedean Partenie.

TABLOU

de membrii societății de vânătoare „Porumbița“ com. Urdești, județul Fălciu

Gheorghe N. Cracea, Kupu Ionaș, Gheorghe I. Luca, Petrea N. Andrieș, Constantin Vjda, Costache Gh. Andrieș, Ioan I. Mocanu, Toader Milea, Vasile I. Paraschiv, Constantin Vierm, Vasile, Ioan Strat, Grigore Strat, Ioan Pantaze, Constantin Popa, Pavel Manoilă, Gheorghe Gh. Obreja, Vasile Plăcintă, Gheorghe I. Mihai, Ion Gr. Darie.

TABLOU

de membrii societății de vânat. «Corbul» din Com. Micalaca, Jud. Arad.

Bulla Alexandru, Nini Nicolae, Negoescu Constantin, Luca Buzeșan, Todosie Teodor, Comtoșan Teodor, Nădăban Teodor, Koch Nicolae, Kovacs Coloman, Gabor Costa, Rauchbauer Ștefan.

TABLOU

de membrii Societății de vânătoare «Vulturul», din T.-Măgurele

Take Slăvescu, Iosif I. Petrescu, Grigore Popa, Gh. Dinculescu, Florea Popescu, Ionel Angelescu, Florea Suruianu, Nicu Bărbulescu, Tudor M. Nica, Alexandru Sandu, Benone Georgescu, Marin Gâzea.

TABLOU

de membrii societății «Seterul» București

Președintele de onoare: Jean Lacroix. *Președintele activ:* Florea Ghiulescu. *Vice-președinții:* Dumitru Penescu, Mihail Mihăilescu, *Cassierul:* Vasile Dumitrescu. *Secretarul:* Iordache Botez. *Cenzorii:* Ioan Papa, Ioan Mihăescu, Marin Vișan. *Membrii:* Dumitru Temensky, Petre Botnărescu, Ștefan Paraschivescu, Sipian Lacroix, Nicolae Niculescu, Willy Metzner, Vasile Tasu, Ștefan Stoenescu, Nicolae Georgescu, Ioan Begu, Stelian Răduț.

TABLOU

de membrii societății de vânătoare «Vulturul» din Com. Cuvin, Jud. Arad.

Sârb Constantin, German Ionel, Moțiu Zeno, Bradin Joța, Bradin Achim, Sava Petru, Crăznic Traian, Brad Traian, Curușiu Petre, Crăznic Ion, Rujan Petru, Felnean Rista, Nedescu Nicolae, Anghelin Gheorghe, Simion Ioan, Frohaska Leopold, Molter Ioan, Holtzinger Pavel, Kandler Iosif, Freer Andrei, Kern Iacob, Barau Iota, Dr. Zubriczky Dionisiu, Membru on.

ORNITOLOGICE

Bufnița vânată de D-l M. Mihăescu la Preajba Romanași la 26 XII, 1930, purtând inelul «Helgoland 1958», a fost înclătă în 1928 la Domeniile Coroanei Segarcea. Drumul parcurs de această pasăre nu este lung, totuși se constată o mică migrațiune a ei spre E.-NE.

IMPORTANT

Se reamintește D-ilor membrii ai Uniunii precum și Societăților de Vânătoare recunoscute și afiliate ei, hotărârea luată de Adunarea Generală din 9 Mai 1931, că sunt rugați ca cel mai târziu până la 1 Oct, cor. să trimeată Secretariatului General al Uniunii, propunerile ce ar avea de făcut pentru modificările de adus la Statutele Uniunii și la Legea Vânătorului. Deasemenea se vor trimite și orice alte chestiuni privind organizația instituției noastre.

POȘTA REDACȚIEI

Rugăm pe această cale pe D-nii Vânători din Capitală, să binevoiască a ne da indicațiuni asupra Societăților de Vânătoare mai jos notate, cărora le-am adresat corespondență și care s'a înapoiat.

Soc. „Avram Iancu“ Bd Cuza 23 Loco, Soc. Becațina“, Str. Maica Domnului 11 Loco, Cercul intim de Vânat „Șoimul“ Radu dela Afumați 69 Loco, Soc. „Iara“ Str. Occident 14 Loco, Soc. „Lebăda“ Atelierele C. F. R. Grivița Loco, Soc. „Mistrețul“ Polonă 49 Loco, Soc. „Sitarul“ Camera de Comerț Loco, Soc. „Siret“ Str. Ghiocci 2 Loco.

Indicațiile necesare sunt: noua adresă a Sediului Societății, numele Președintelui și adresa sa, dacă Societatea a fost dizolvată.

Rugăm Societatea de vânătoare „Sitarul“ din Chișinău, care ne-a dat ultima adresă la Gara Chișinău Biroul M. 6 C. F. R., să binevoiască a ne comunica noua adresă, deoarece ni se înapoiază revistele expediate.

Deasemenea Societatea de vânătoare „Silvania“ Com. Reghinul Săseșc, Jud. Mureș.

MICA PUBLICITATE

DE VÂNZARE Seminte de Drob (Spartium Scoparium) foarte bună din regié proprie lei 150 Kgr. pentru membrii Uniunii 10% reducere. A se adresa: Gheorghe Popa, Brig. de Vânătoare, Com. Tanți, Jud. Arad.

BRIGADIER de Vânătoare angajează de la 1 Septembrie 1931 Societatea „Dropia“ din Bolgrad (Basarabia), în următoarele condițiuni acordate de Societate: Salariu 2500 lei lunar, Locuință și încălzit, Pulbere și alicé, Prime: 10 lei de câine și 5 lei de cioroi griv. Doritorii se vor adresa, anexând acte și referințe, la adresa Maior M. Șutzu, str. Eminescu, 13 Bolgrad (Basarabia).

DE VÂNZARE cu preț convenabil 4 buc. Braci germani de 10 luni, 1 Setter de 3 ani, 1 brac german de 4½ ani. Informațiuni detaliate cu mărci de răspuns la: Crescătorii și Școala de Dresaj pentru câini de vânătoare, Homorod I., Județul Târnava Mare.

VÂND seteri 2 luni 500 Lei, părinții importați din Saxonia. Ing. Munteanu, Regia Tutun Craiova.

VÂND cățea Setter. Părinți pedigree, nas, aret, fond, largă încercare. Lei 12.000 fix. Fotografii. Adresați Moșandrei, Câmpulung-Muşcel, Str. Lascar Catargiu, 20.

Se poate livra și cu
armare separată a
oțelelor
țevei de
glonț.

Cel mai bun și mai efin
DRILLING fără cocoașe
al tipurilor noastre.

Noul nostru Drilling fără cocoașe
„MARS“

C. A. FUNK & Co., Fabrică de arme, SUHL - Germania

VINDEM depozitul nostru de modele dela Uniune la prețul de cost. Printre ele se găsesc: Arme mixte sistem Bock, cu 2 țevi lisse, Drillinguri, arme cu 2 țevi lise, expresuri (două țevi de glonț), cu și fără ejector automat, carabine de vânătoare cu repetiție, cu și fără lunete.

Execuțiuni speciale, modificări reparațiuni, urgente și efine. Oferte de prețuri la cerere.

CARTUȘE DE GLONȚ se pot găsi la

Uniune în următoarele calibre :

9.3×74, 9.3×72, 9×63 Mauser 8×57

I. R. 8×60 Magnum cu și fără mar-

gine 7×65 cu și fără margine 8×88.

Acest stoc de cartușe se vinde membrilor
Uniunii cu prețul de fabrică, fiind rămase
din comenzile făcute.

ULTIMELE CARTUȘE DE VANATOARE PERFECT WALSRODE

cal. 16 cu alice de 3 mm.

Se vând la „UNIUNE“ Str. Sf. Ionică 6, cu prețul de:

LEI 6 BUCATA

Nu se poate găsi astăzi un cartuș mai bine fabricat, decât cu prețuri care variază între 7-12 Lei și nici acestea nu pot întrece calitatea cartușului Perfect Walsrode care se vinde atât de eficient din cauză că diferența de preț se acoperă de către Uniune pentru a micșora cheltuelile membrilor ei. Rezultatele strălucite obținute cu aceste cartușe, ne îndreptățește să le recomandăm cu căldură tuturor celor ce doresc să obțină maximum de randament al tirului.

Să nu uitați aprovizionarea cu uleiul de arme „BALISTOL“ și „ANTINITROL“ pe care-l puteți găsi la Uniune. Sezonul de vânatoare se apropie. Vânătorul care nu-și îngrijește arma, riscă s'o piardă. Cel mai bun ulei care se întrebuintează în toată lumea este Balistolul și Antinitrolul. Se trimite și în provincie. Comenzile se execută imediat pentru membrii Uniunii.

DE VANZARE

3 braci germani foarte frumoși, căței, ascultă bine, aportează foarte bine din apă, merg bine la câmp, 8 luni.

1 griffon f. frumos, cățel, ascultă bine și aportează f. bine la apă, merge bine la câmp, 9 luni.

Informațiuni cu privire la dresajul altor câini, contra mărci răspuns.
Scoala de dresaj pentru câini de vânatoare Homorod I, Târnava Mare.

Dialog între vânători:

A. - „N-am vânat nimic“ !

B. - „Ba eu am vânat! De ce nu faci ca mine? Eu de când trag cu cartușele Fabricii Române, am succes la vânătoare!“

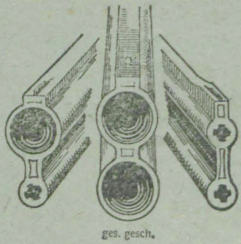

Fabrica Română de Cartușe de Vânătoare, S. A.

BUCUREȘTI, SOS. ȘTEFAN CEL MARE No. 45

Prospecte și preț curent la cerere.

„Loc rezervat pentru reclame“

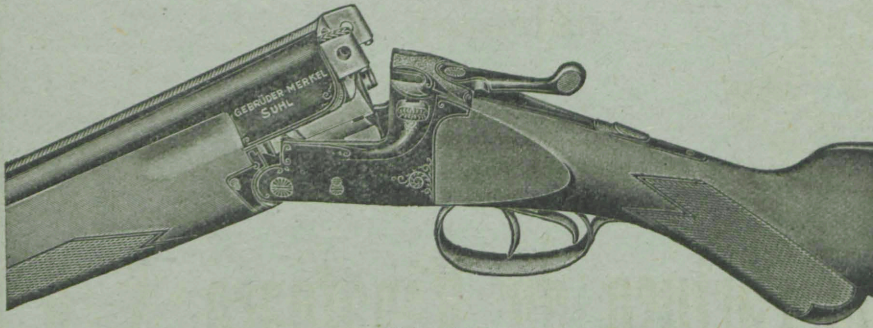

CAMPIONATUL LUMEI PE 1931

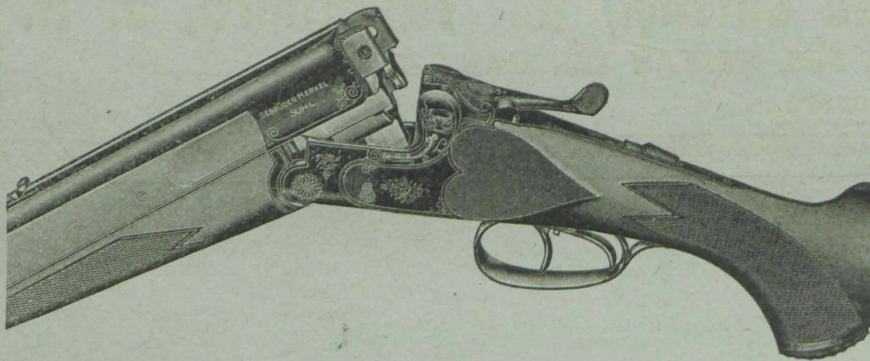
la Monte Carlo, a fost câștigat de un American cu o armă Sist. Bock din **Fabrica Gebrüder Merkel**.

Recordul Germaniei cu 100 de puncte la 100 de porumbei a fost repurtat cu o armă dela Gebrüder Merkel, sistem Bock.

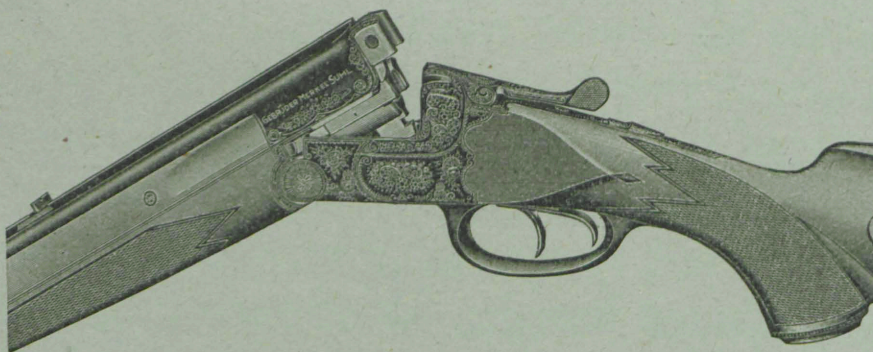
Cele mai bune arme pentru tirul sportiv și de vânătoare, sunt armele **Gebrüder Merkel** cu țevi suprapuse, care se fabrică și se livrează, exact după dorințele clienților, cu garanția unui tir excepțional și o funcționare fără cusur.

Mod. 400 E

Mod. 210

Mod. 321 E

Mod. 302

Observați clișeele alăturate de arme Sist. Bock, dela cele mai simple până la cele mai fine modele de lux.

Livrăm :

1. Arme cu țevi suprapuse cu ejector automat dela 320 RM.
2. Arme mixte cu 2 țevi suprapuse dela 300 RM.
3. Arme cu glonț (expres) cu 2 țevi suprapuse dela 535 RM.

Toate aceste prețuri loco fabrica Suhl, fără transport și vamă.

Afară de aceasta, construim arme cu 2 țevi lisse cu sau fără ejector, **Expresuri** cu sau fără ejector, **Drillinguri** în toate modelele, **Carabine** cu țevă basculantă pentru cele mai puternice încărcături, **Carabine** cu repetiție.

**Suhler Waffenwerk
Gebrüder Merkel, Suhl-
Germania.**

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

TELEFON 313/47

Redactată de cei mai de seamă tehnicieni și specialiști în materie de vânatoare din țară, publică: articole cu subiecte pur vânătorești din interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educația vânătorească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătorei, lista contraveniențelor la legea de vânatoare, dări de seamă a societăților de vânatoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânatoare.

ABONAMENTUL ANUAL: 300 LEI
PENTRU SOCIETĂȚILE AFILIATE 400 LEI
COSTUL STEMELI LEI 200

ANUNȚURI COMERCIALE

1 PAGINĂ 500 LEI LUNAR

$\frac{1}{2}$ „ 250 „ „

$\frac{1}{4}$ „ 125 „ „

MICA PUBLICITATE 1 Leu cuvântul

ABONAMENTUL LA
„REVISTA VÂNĂTORILOR“
ESTE OBLIGATORIU PENTRU TOȚI
MEMBRII UNIUNEI (Art. 6 din Statute)

„REVISTA VÂNĂTORILOR“
este unicul mijloc de comunicare al
tuturor vânătorilor din toată țara, care
au să-și spună ceva. De aceea, dacă
aveți ceva de cumpărat, de vândut, de
schimbat, sau de pus vreo întrebare
tehnică vânătorească, adresați-vă
„REVISTEI VÂNĂTORILOR“.
Numai aci puteți fi siguri că veți
găsi pe aceia cărora vă adresați.

LA ORICE CORESPONDENȚĂ ATA-
ȘAȚI MĂRCILE PENTRU RĂSPUNS.

Administrația revistei expediind regulat fiecare număr tuturor abonaților, orice vină de neprimire cade exclusiv în seama poștei, căreia trebuie adresate în scris toate reclamațiile.

La 1 Ianuarie, ale fiecărui an, revista se trimite contra ramburs.

UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGEȚI-VĂ ÎN JURUL „UNIUNEI”

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923

SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: STR. SF. IONICĂ No. 6 — BUCUREȘTI

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de Onoare:

M. S. REGELE GEORGE AL GRECIEI ȘI A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Președinți de Onoare :

MIHAIL SUTZU și GH. NEDICI

Președinte :

ANTONIU MOCSONYI

Vice-Președinți :

NICOLAE RACOTTA și General I. GĂRLEȘTEANU

Secretar General :

N. COJESCU

Membrii-Consilieri :

C. G. ALEXIANU, Dr. C. ANDRONESCU, Principele GEORGE V. BIBESCU, Prof. Dr. E. BOTEZAT, DINU I. C. BRĂTIANU, AL. G. BUZDUGAN. Principele JEAN CALIMACHI, GRI-GORE P. CARP, Dr. E. COSTINESCU, M. DRĂCEA, Prof. ERNEST JUVARA, Prof. DIONISIE LINȚIA (pentru Banat), Colonel A. MICU, General G. G. MANU, N. MANTU, Prof. Dr. N. MEȚIANU, ISTRATE N. MICESCU, Dr. VALER NEGRILĂ (pentru Ardeal), DIMITRIE I. NICULESCU, L. OANEA, M. SC. PHERECHYDE, Dr. I. PHILIPOVICZ, GEORGE A. PLAGINO, IONEL POP, VASILE V. ȘTEFAN, NICOLAE SĂULESCU, GEORGE SCHINA, Maior R. SCHNEIDER-SNYDER, Dr. L. SCUPIEVSCHI, Dr. O. STOICHIȚĂ, Prof. Dr. G. UDRISCHI, Ing. EMIL WITTING.

Censori :

S. BODNĂRESCU, G. A. GOLESCU, M. FLECHTENMACHER, GH. GEORGESCU, A. STĂNESCU

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.

CONTRIBUȚII:

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la „REVISTA VÂNĂTORILOR“

Societățile : plătesc o taxă fixă de afiliere de lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100 înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ de 400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru.

Abonamentul la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ este obligatoriu pentru toți membrii „UNIUNEI“

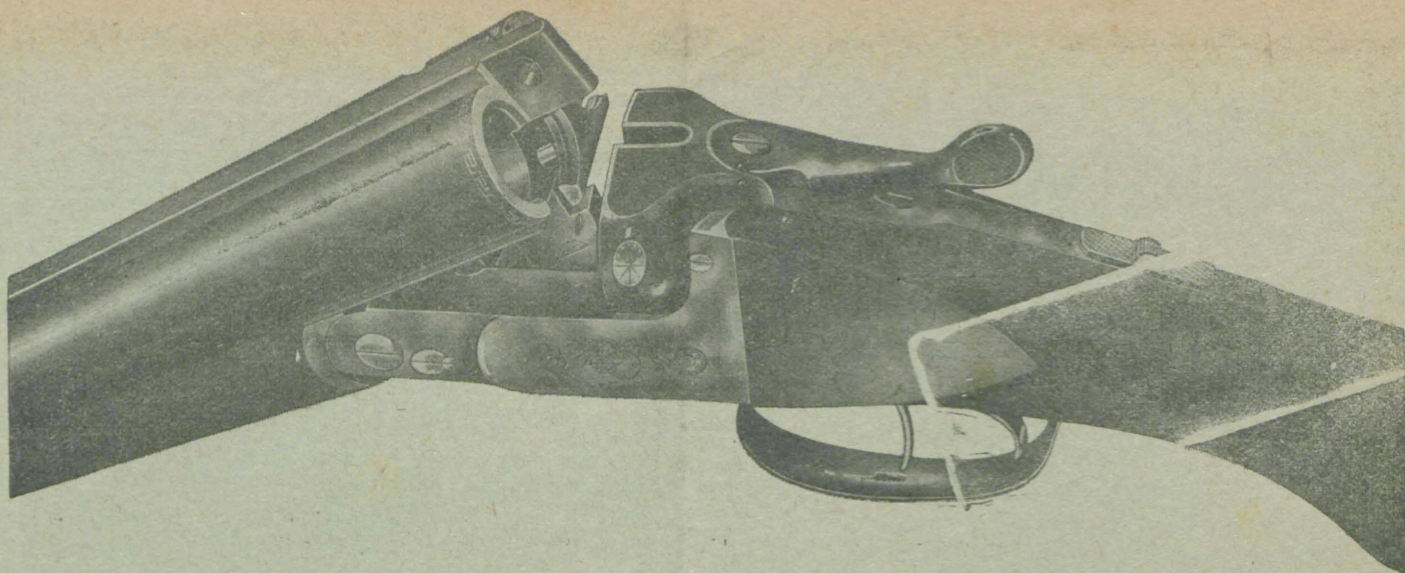
Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

Corespondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărășite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

Orele de primire la Uniune : In toate zilele de lucru dela 4—7

Sediul: STR. SF. IONICĂ No. 6 — BUCUREȘTI I.

— TELEFON 313/47 —

Modelul „Astora“

noua armă de vânătoare cu armare automată

System Anson & Deeley!

Tir Superior

Construcție elegantă și maniabilă

Bine echilibrată

Forme frumoase și gravuri pline de gust

Material ales cu îngrijire și controlat în laboratoarele proprii

Precizie în construcție

Preț scăzut.

Se poate livra în următoarele modele:

- a) Armă cu 2 țevi lisse, cal. 12 sau 16;
- b) Armă mixtă. Țeava de alice, cal. 12 sau 16.
Țeava de Glonț, cal. 8×57 I.R., sau 9,3×72 normal;
- c) Armă cu 2 țevi lisse, cal. 12 sau 16, având și o a doua pereche de țevi mixte de schimb, cal. 12 sau 16/8×57 I. R., sau 9,3×72 normale.

Imprimarele gratuit

Fabricile de arme SIMSON & CO., SUHL (THUR) Germania

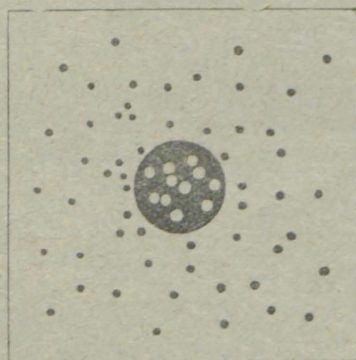
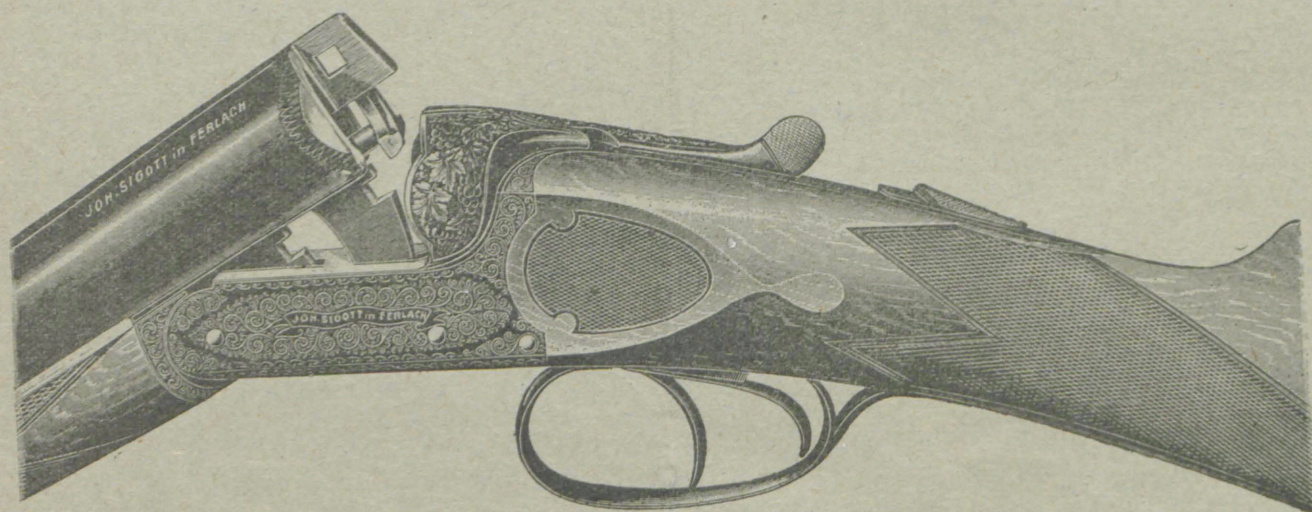

FABRICA DE ARME DE VÂNĂTOARE IOHANN SIGOTT

FERLACH — KÄRNTEN — AUSTRIA

Produce și vinde cele mai moderne arme de vânătoare și anume:

ARME DE VANATOARE ELEGANTE CU DOUĂ TEVI DE ALICE CU ȘI FĂRA COCOAȘE
ARME PENTRU TRAGERE LA PORUMBEI (ȘI PERECHI) TOATE CU UN TIR SUPERIOR

CIBLA

Mărimea 63×63 cm., cu lovitură trasă din foraj Sigott-Drall-Rifle la 50 pași cu alice No. 6

Inventatorul și singurul îndreptățit la construirea „forajului Sigott-Drall-Rifle“ cu efect de tir neobișnuit de strâns și o penetrație mare a alicelor (vezi cibla).

Construiește deasemenea arme mixte, arme mixte sistem Bock, Drillinguri, arme cu două tevi de glonț (Express) și carabine cu repetiție în toate calibrele chiar și pentru glonțul de mare viteză 7×65 Brenneke și 8×60 Magnum. Gloanțele acestor cartușe au o traectorie aproape dreaptă până la peste 300 m. și o eficacitate fulgerătoare asupra vânatului. Armele pentru aceste cartușe se pot utiliza în special pentru vânarea cerbilor mari, pentru mistreți și urși.

Armele mele sunt sub raportul construcției precise și solide precum și al calității tirului, foarte efitine și dau pentru orice armă

Glonț Sigott pentru forajul Sigott-Drall-Rifle și pentru tevi cu foraj choke

o garanție pe cinci ani. Construcțiile mele sunt premiate de multe ori cu medalii de aur. Mii de scrisori de mulțumire din partea notabilităților și a vânătorilor profesioniști stau la dispoziția tuturor.

Catalogul bogat ilustrat în care sunt gravate după natură și descrise în amănunt armele mele. Se trimite la cerere de fabrica mea sau de Uniunea Generală a Vânătorilor din România, Piața Rosetti, 7, unde se pot vedea și cumpăra.

Reuniunea Română a Prăsititorilor de Câini

Sediul : **CLUJ — CALEA VICTORIEI No. 27, Etaj II**

Aduce la cunoștința celor interesați că le stă la dispoziție în orice chestiune Chinologică și Chino-technică. Mijlocește **GRATUIT** cumpărări de câini, dar numai de rasă cu pedigree. Ține registrele matricole oficiale pe toată țara, pentru toate rasele de câini, pedigreeurile emise de noi fiind recunoscute ca sigure oficiale în străinătate.

UNIUNEA CHINOLOGICA CEHOSLOVACA (C. K. U.)

Președinte, Cpt. retr. **FELIX WERLIK, BRNO, KESSELSCHMIEDGASSE 1** având contract de reciprocitate cu R. R. P. C. stă la dispoziția membrilor reuniunii în orice chestiune chinologică. A se adresa prin R. R. P. C. Contractul se poate vedea în No. 10 și 11, 1930 al Revistei Vânătorilor. La orice corespondență adresați mărci de răspuns.

„Loc rezervat pentru reclame“

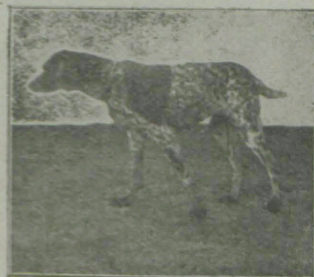
Crescătoră prăsește de 37 de ani cel mai bun material de

Câini germani de aret

* Nu există ceva mai bun. Dacă vă trebuie un câine bun pentru orice scop vânătorec, adresați-vă la:

ED. RINDT, BRUCK a/d Leitha (Austria)

Cumpăr sau schimb deasemenea, contra vânat viu ca: Vidre, Jderi, Nevăstuici, Bufnițe, PUI de Căprioară, Cerbi, Capre negre, precum și coarne puternice de Căprioare și Cerbi.

Corespondență: Germană, Engleză, Franceză, Italiană.

PREȚUL UNUI EXEMPLAR 25 LEI
PREȚUL UNUI NUMĂR VECHI 30 LEI

TIPOGRAFIA ZIURULUI „UNIVERSUL“, S. A., STR. BREZOIANU, 23-25 — BUCUREȘTI